

Nº73 JULIOL/AGOST 2003 3,60 €

VETERINARIS

REVISTA DELS COL·LEGIS OFICIALS DE VETERINARIS
DE BARCELONA, GIRONA I TARRAGONA

**Certificats
sanitaris
d'exportació**

**La festa
d'Animalart**

Expoterraqua

Analgesia en petits animals

ELS FÀRMACS ADEQUATS A LA TÈCNICA
QUIRÚRGICA FACILITEN LES INTERVENCIIONS

¡Antes de morir una sola pulga pone más de 1.000 huevos*!

Más del 90% de los problemas de parásitos en perros y gatos, son debidos a pulgas o garrapatas. Podemos matar una pulga, todas las pulgas del mundo, *pero si no eliminamos sus huevos, nunca eliminaremos el problema.*

ECTOKILL®
PERROS y GATOS

El único producto que elimina las pulgas,
sus huevos y ... las garrapatas.

Consulte a su veterinario

* Numerosos estudios y toda la bibliografía técnica al respecto lo avalan (M.W. Dryden - Biology and control of fleas on dogs and cats,...)

Con la garantía de

veterinaria ESTEVE

Laboratorios Dr. ESTEVE, S.A.
Avda. Mare de Déu de Montserrat, 221
08041 Barcelona - España
Tel.: 93 446 60 00 - Fax: 93 446 62 01
www.veterinariaesteve.com

EDITORIAL

Una aposta pel futur

En la secció "El Col·legi informa" d'aquest número de la revista trobareu sengles reportatges gràfics sobre la festa de lliurament dels premis Animalart, l'Concurs infantil de dibuixos i contes organitzat pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC), i sobre la celebració d'Expoterraqua, un certamen que vol convertir-se en un referent a l'Estat espanyol per tots els amants de les mascotes exòtiques, en especial els amfibis i els rèptils, i en el qual el CCVC també va estar present promovent la nova cartilla sanitària per aquests animals. A més, tenim el testimoni dels guanyadors de les primeres beques Ramón Turró, que ens expliquen com ha estat la seva experiència als Estats Units i a la Gran Bretanya.

Totes aquestes iniciatives són una mostra de l'aposta del col·lectiu veterinari pel futur d'una societat més responsable amb els animals de companyia i, de retruc, pel futur d'una professió més preparada per fer front a l'atenció sanitària d'aquests animals.

En el cas d'Animalart, es tractava d'ensenyar als nens, els futurs propietaris, que les mascotes són éssers vius que mereixen respecte i les atencions periòdiques d'un veterinari que tingui cura de la seva salut.

Per altra banda, l'objectiu de la presència del Consell a una fira com Expoterraqua és incidir sobre un sector, el de les mascotes exòtiques, sobre el qual hi ha encara una manca de regulació en quant al comerç i la tinença. En aquest terreny resta encara molt per fer en aspectes com la identificació i el control sanitari, i per això és important aprofitar aquests events per fer pedagogia entre els propietaris.

Finalment, les beques Ramón Turró són un exemple de cap a on ha d'anar un Col·legi professional compromès amb la formació post-universitària i l'excel·lència professional del col·lectiu al qual representa. Promovent les estades en alguns dels centres més avançats del món, el COVB vol contribuir a formar una nova generació de veterinaris més ben preparats i capaços de fer avançar la professió.

■ EN PORTADA

ANALGÈSIA EN PETITS ANIMALS	4
TRENCAMENT DEL LLIGAMENT CREUAT ANTERIOR	8

■ EL COL·LEGI INFORMA

APROPEM	12
LA GESTIÓ DELS ANIMALS DOMÈSTICS MORTS	16
ELS CERTIFICATS SANITARIS D'EXPORTACIÓ	18
LA FESTA D'ANIMALART	19
BEQUES RAMON TURRÓ	22

■ OCI

VIATGE	24
--------	----

■ ACTUALITAT

TRIBUNA OBERTA	27
PROTECCIÓ DE LES TORTUGUES	29
L'ACTUALITAT DIA A DIA	30
LEGISLACIÓ	32
AGENDA / TAULER D'ANUNCIS	34

Universitat Autònoma de Barcelona
Servei de Biblioteques
Biblioteca de Veterinària

Analgesia: el dolor bajo control

LA RAPIDEZ EN LA EVALUACIÓN DEL DOLOR Y EN SU TRATAMIENTO TIENE UNA GRAN IMPORTANCIA EN LA CIRUGÍA DE PEQUEÑOS ANIMALES

Texto: Dr. José Mª Carrillo Poveda. Departamento de Medicina y Cirugía Animal Universidad Cardenal Herrera-CEU. Resumen de la conferencia pronunciada por el autor en el COVB el 6 de marzo de 2003 | jcarrillch.ceu.es

Una vez que sabemos cuáles son las consecuencias del dolor, que podemos reconocerlo y valorarlo, lo más importante es ponerle remedio lo antes posible, para ello es importante conocer el término de "Analgesia preventiva", entendiéndose como tal, el tratamiento del dolor previo a su aparición. Consiste en la administración de fármacos analgésicos previos a la producción de los estímulos dolorosos. Este término toma especial interés en los animales que van a ser sometidos a cirugía programada, sea cual sea el procedimiento, ya que cualquier proceso quirúrgico produce un grado de dolor variable en nuestros pacientes.

En el caso de animales politraumatizados, la analgesia preventiva no es aplicativa, ya que cuando el animal llega a nuestras manos el animal ya siente dolor. Pero aquí cobra especial relevancia la velocidad de actuación que tengamos, cuanto antes pongamos solución al dolor menores serán las consecuencias indeseadas.

La gran ventaja del tratamiento preventivo es la reducción de dosis de fármacos anestésicos y el mejor control que vamos ejercer sobre él.

Para realizar una buena técnica analgésica es imprescindible conocer la intensidad del dolor que presenta el animal o que le vamos a provocar con la cirugía, y dependiendo de esta intensidad vamos a emplear diferentes fármacos dentro de nuestro arsenal.

Para hacer un buen uso de los diferentes analgésicos debemos conocer los diferentes tipos de cirugías y el dolor que producen en nuestros animales así emplear en cada momento el fármaco ideal.

FÁRMACOS ANALGÉSICOS

Los analgésicos pueden dividirse en dos grandes grupos: analgésicos OPIÁCEOS y analgésicos NO-OPIÁCEOS.

Los analgésicos opiáceos son los fármacos que producen una verdadera e intensa analgesia, sobre todo cuando hablamos de dolor agudo o quirúrgico. Para paliar dolor de naturaleza crónica se recomienda el uso de analgésicos tipo AINES (Antiinflamato-

rios no esteroideos). A parte de estos dos grandes grupos de analgésicos también hay una serie de fármacos que ayudan al control del dolor, como los alfa-2 adrenérgicos, fármacos disociativos, algún agente inhalatorio, anestésicos locales, etc.

Conociendo ahora los principales grupos de fármacos que se utilizan para el control del dolor,

Para hacer un buen uso de los analgésicos debemos conocer los diferentes tipos de cirugías y el impacto de las técnicas en el animal a tratar

es hora de incluir un nuevo concepto en analgesia que es la analgesia multimodal. Ésta tiene que ver con el hecho de que cuanto mayor sea el número de grupos farmacológicos que empleemos para el control del dolor, mejor será el resultado obtenido y mayor será el grado de analgesia obtenido. Además la combinación de varios productos analgésicos potencia la analgesia obtenida, pudiendo reducir las dosis de éstos, minimizando sus efectos adversos o colaterales.

ANALGÉSICOS OPIÁCEOS

Como hemos dicho antes son los fármacos que mejor controlan el dolor agudo y quirúrgico. Los analgésicos opiáceos se dividen a su vez en agonistas puros, agonistas parciales, agonistas-antagonistas y antagonistas.

Morfina (Oglós, Cloruro mórfico Braun 162 %)

Pertenece al grupo de los opiáceos agonistas puros. Produce una severa analgesia pre, intra y postoperatoria. Se utiliza con mucha frecuencia en sedación y premedicación combinada con otros fármacos como benzodiazepinas, alfa-2 agonis-

tas, produciendo una muy buena sedación y relajación del paciente. Tras su administración puede provocar vómitos y salivación, aumenta el peristaltismo intestinal y potencia el espasmo de esfínteres. Por estas características su uso está contraindicado en obstrucciones intestinales, cuerpos extraños, torsiones de estómago.... También produce aumento de la presión intracraneal, producido por la hipercapnia refleja de la depresión respiratoria, con lo que para poder emplearla en traumatismos craneoencefálicos, mielografías y procesos neurológicos, debemos mantener una correcta ventilación del paciente.

Se debe administrar intramuscular o subcutánea. Su efecto aparece a los 20-30 minutos y tiene una duración de unas 4-6 horas. Se puede usar tanto en perros como en gatos. Su inoculación vía

epidural proporciona una analgesia del tercio posterior de unas 18-24 horas. Para su obtención se necesita receta de estupefacientes. Las dosis recomendadas están entre 0,1 y 0,2 mg por kg.

Meperidina-petidina (Dolantina)

También pertenece al grupo de opiáceos agonistas puros. Proporciona una analgesia moderada. Sus indicaciones más importantes: dolores de tipo cólico por espasmo de la fibra lisa, por su efecto antiespasmódico. La vía de administración recomendada es la intramuscular tanto en perros como en gatos. Es un buen analgésico para cirugías abdominales de la especie felina. Tras su administración su efecto aparece a los 15 minutos y su duración es de aproximadamente de 1-2 horas. Para su obtención también necesita receta de es-

Los diferentes tipos de analgésicos permiten al especialista intervenir adecuadamente al animal

tupefacientes. Las dosis recomendadas oscilan entre 3,5 y 5 mg por Kg, pudiendo llegar hasta 10 mg/kg según las necesidades.

Fentanilo (Fentanest)

Es del grupo de opiáceos agonistas puros. Produce una analgesia de severa a intensa. Es un muy buen analgésico intraoperatorio, y tiene un buen funcionamiento como postoperatorio en perfusión continua. Se debe administrar por vía intravenosa lenta, pues su uso rápido produce fuerte depresión respiratoria con fases de apnea. Su combinación con benzodiazepinas proporciona una muy buena inducción para animales de alto riesgo anestésico. Tras su administración su efecto aparece a los 2-3 minutos y tiene una duración de unos 20-30 minutos, por este motivo sería más cómoda su administración por infusión continua. Necesita receta de estupefacientes para su obtención. Las dosis recomendadas están entre 2-5 ug/kg tanto en perros como en gatos.

Remifentanilo (Ultiva)

Agonista puro de la familia del fentanilo. Proporciona una intensa analgesia. Su efecto aparece de forma inmediata tras su administración pero se metaboliza de inmediato con lo que no hay más remedio que administrarlo en infusión continua. Necesita receta de estupefacientes. Las dosis recomendadas serían de 0,5 ug/kg en un primer bolo de inducción y continuar con una infusión de 0,25 ug/kg/minuto como mantenimiento. Es imprescindible hacer una planificación del dolor postoperatorio, porque en cuanto cese la infusión de remifentanilo desaparece su efecto analgésico.

Buprenorfina (Buprex)

Pertenece al grupo de agonistas parciales. Proporciona una analgesia leve. Actualmente su uso está quedando relegado al postoperatorio o para cirugías poco dolorosas?. Su uso interfiere con el de los agonistas puros, no dejándolos actuar o liberándolos de sus receptores, por su gran afinidad por los mismos receptores que éstos. Se puede adminis-

trar por vía subcutánea, intramuscular o intravenosa. Tras su administración su efecto aparece a los 30 minutos y tiene una duración de unas 6-8 horas. Para su obtención se necesita receta normal de la clínica. Las dosis recomendadas están en 10 ug/kg tanto en perros como en gatos.

Butorfanol (Torbugesic)

Pertenece al grupo de agonistas-antagonistas. De los descritos anteriormente es el único comercializado en veterinaria. Proporciona también una analgesia leve. Al igual que la buprenorfina también crea interferencias con el uso de opiáceos puros, por lo que su uso lo dejaríamos relegado al postoperatorio o para cirugías poco dolorosas.¿?. No necesita receta de estupefacientes. Tras su administración que puede ser im, iv o sc. Su efecto aparece a los 15-20 minutos y tiene una duración de unas 4-5 horas. Las dosis recomendadas oscilan entre 0,4-0,6 mg/kg tanto en perros como en gatos.

Naloxona (Naloxone Abelló)

Es el antagonista específico de los opiáceos puros. Se utiliza para revertir los efectos de los opiáceos puros. Las dosis aconsejadas son de 0,02-0,04 mg/kg y su vía de administración siempre será la intravenosa.

ANALGÉSICOS NO OPIÁCEOS

Antiinflamatorios no esteroideos

La eficacia clínica de los AINEs depende tanto de su farmacocinética y de su efectividad con la ciclooxigenasa. Hay muchos AINEs aprobados para su uso en veterinaria, así la elección de los fármacos depende de cada animal.

El KETOPROFENO es un buen agente analgésico y antiinflamatorio. Ha sido empleado en perros y gatos como analgésico postoperatorio, aunque su toxicidad limita su uso en largos periodos de tiempo.

Ácido tolfenámico

Su uso principal es como analgésico postoperatorio y como analgésico en casos de dolor crónico musculoesquelético. En gatos se emplea como antipirético y antiinflamatorio. Su uso está restringido a 3 días por su toxicidad.

Meloxicam

El uso descrito del meloxicam es el de antiinflamatorio y como terapia al dolor musculoesquelético en largos periodos de tiempo. Meloxicam tiene una afinidad selectiva por COX-2 y menos por COX-1. se absorbe totalmente por el sistema gastrointestinal y tiene una eliminación larga, 24 horas con lo que se recomienda su administración una vez al día.

Carprofeno

El modo de acción del carprofeno todavía no es muy conocido, pero si se sabe que tiene una buena efectividad en el tratamiento de las enfermedades articulares en largos periodos de tiempo. Presenta un margen elevado de producción de úlceras gástricas, por lo que se puede emplear en largos periodos de tiempo sin riesgo de daños secundarios a los animales. Su vida media hace que la administración de su dosis diaria deba repartirse en dos tomas. En gatos está aprobado su uso como antiinflamatorio y como analgésico postoperatorio pero sólo en una administración única.

ANESTÉSICOS LOCALES

Éstos fármacos detienen la transmisión de la información nociva desde la superficie a los nervios periféricos, con lo que pueden producir una analgesia completa cuando se aplican en los tejidos, ya que el dolor es la primera sensación que se ve abolida tras su administración. La duración de su efecto depende del tiempo que están en contacto directo con los nervios, y está relacionado con la liposolubilidad del fármaco, el ph de los tejidos y la afluencia de flujo sanguíneo de la zona.

Los más empleados son:

Lidocaína: corta duración, 1 hora

Bupivacaína: larga duración, 2-6 horas.

Alteraciones cardíacas.

Mepivacaína: corta duración, 1 hora.

Uso principal en caballo.

Ropivacaína: nueva en humana, menos tóxica que la bupivacaína. ●

Los anestésicos locales actúan como anestésicos completos si se aplican en los tejidos

¿Quiere fidelizar a su clientela?

Rotura del ligamento cruzado anterior

UNA LESIÓN QUE CONVIENE TRATAR PARA EVITAR LA APARICIÓN DE ARTROPATÍAS DEGENERATIVAS

Texto: Jordi Llobera. Resumen de la conferencia pronunciada por el autor en el COVB el 17 de abril de 2003

La rotura del Ligamento Cruzado Anterior (LCA) es una patología de la rodilla que se diagnostica con cierta frecuencia en la clínica veterinaria. Es una lesión que conviene resolver, ya que tarde o temprano aparecerá una artropatía degenerativa u osteoartritis que se traducirá en una disfunción de la extremidad.

Tras una breve presentación anatómica, en el presente artículo profundizaremos en el diagnóstico y las diferentes soluciones quirúrgicas, remarcando las que más utilizamos: una variante del tres en uno o extracapsular de Flo para perros de menos de 20 Kg y el Over the Top o Under and Over con orificio en la tuberosidad tibial más una técnica de sustentación de Angelis, para perros de más de 20 Kg.

ANATOMÍA DEL LCA

El LCA se inserta en el área intercondilea craneal algo internamente y partiendo de este punto tiene una trayectoria postero-externa, fijándose en la cara interna del cóndilo femoral externo (fig. 1).

El LCA está formado por dos fascículos o bandas, la antero-medial y la postero-lateral. En las roturas parciales la banda que más se lesiona es la antero-medial.

Al tener mayor superficie de inserción en la tibia que en el fémur, la gran mayoría de roturas se producen en el tercio proximal del ligamento.

El LCA posee un sistema neurológico aferente intraligamentoso que termina en tres mecanoreceptores: terminaciones tipo Ruffini, corpúsculos de Pacini y terminaciones libres en pequeña cantidad de dolor.

Las terminaciones libres del dolor se encuentran en pequeña cantidad, por lo que la rotura en sí del LCA es bastante insensible al dolor; éste aparece por la hemartrosis que se produce (componente irritante) y por la hipertrofia de la cápsula articular, y también si la lesión incluye al menisco.

KINESIOLOGÍA

En la articulación de la rodilla del perro, la extensión-flexión extrema nos da un arco de 110°. En la estación, la angulación normal de la rodilla del perro es de 130 a 140°, pasando a un ángulo de 40° en extre-

ma flexión y de 150° en la extensión.

Los meniscos en la flexión se deslizan posteriormente y en la extensión cranealmente. En animales jóvenes y con poca masa muscular la hiperextensión es algo mayor. La rodilla tiene movilidad en los tres planos del espacio:

1. Sagital o anteroposterior.
2. Horizontal.
3. Frontal.

ETIOPATOGENIA

Existen dos tipos de mecanismo de lesión del LCA:

1. Mecanismo simple. La fuerza que actúa sobre la rodilla actúa en una sola dirección:

a) Hiperextensión de la rodilla. Ocurre cuando a un animal que está en carrera se le queda bruscamente fijada la tibia.

b) Hiperflexión de la rodilla. Ocurre en caídas desde una altura importante o en el inicio de una carrera por el mecanismo de compresión tarsiana sobre la tibia.

2. Mecanismo combinado. Las fuerzas que actúan sobre la rodilla siguen varias direcciones a la vez. Esto ocurrirá en varo-rotación interna tibial, flexión de la rodilla a 40°-50°. Cuando la rodilla se flexiona 40°-50°, los LCAs se torsionan uno sobre otro, tensándose y si en este instante la tibia está en rotación interna forzada y el animal gira su cuerpo externamente, el LCA se alarga sobre la eminencia intercondilea de la tibia, donde el ligamento es aplastado por el cóndilo femoral interno.

DIAGNÓSTICO

El diagnóstico de la rotura del LCA se basa en los siguientes elementos:

Historia del paciente o anamnesis.

Hay que comprobar si la cojera ha sido de aparición repentina, después de un ejercicio brusco; si la cojera es permanente; y si existe alguna historia infecciosa o parasitaria. La rotura del LCA es más frecuente en perros con poca masa muscular, en perros castrados y algo más en hembras.

Síntomas clínicos.

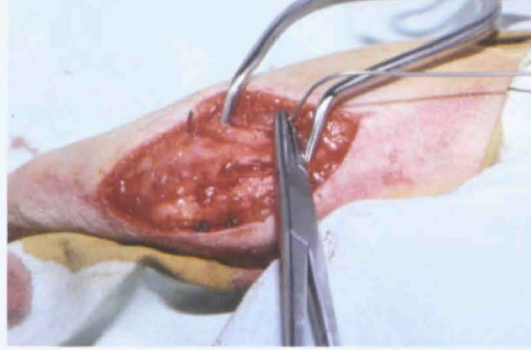
La sintomatología es muy variable y depende del ti-

En el examen clínico se realiza una exploración valorando el estado óseo desde los dedos hasta la cadera

Foto 1. Prueba del cajón anterior para extremidad posterior derecha

Foto 2-3. Extracapsular de flo. A la izquierda, detalle de la forma de medio punto con el mismo alambre, para pasarlo por detrás de la fábula externa. A la derecha, el alambre una vez pasado por la tuberosidad tibial.

Foto 4-5-6-7. Secuencia en la técnica over the top con tira de fascia lata y perforación de la tuberosidad tibial. Se aprecia la franja de fascia lata que servirá de injerto.

po de rotura del LCA y si ésta va acompañada de lesión meniscal:

- Cojeras leves en roturas parciales
- Cojeras graves en roturas totales
- Cojeras sin apoyo en las anteriores más lesión de menisco interno
- Signo extensor anterior positivo
- Cambios osteoartroíticos de aparición temprana en los rebordes trocleares
- Atrofia muscular del cuádriceps, tensor de la fascia lata y bíceps femoral
- Hipertrofia capsular, sobre todo en la cara medial (no confundir con tumor)
- Aumento de la presión del líquido sinovial
- Hemartrosis
- Crepitación a la extensión-flexión (signo de Finochietto)
- Dolor agudo en las roturas recientes (no tanto en los procesos crónicos)

Examen clínico.

Se realiza una exploración de la extremidad, valorando el estado óseo desde los dedos hasta la cadera. Se evalúa la musculatura, las inserciones tendinosas, la inervación y los ligamentos.

El examen clínico del LCA se puede realizar sin mi-relajación, en animales con poca masa muscular o en procesos crónicos con la prueba del cajón anterior, pero en los animales muy doloridos o de gran masa muscular se realiza mejor la prueba de compresión tibial, ya que es menos dolorosa.

Prueba del cajón anterior. El perro se coloca en decúbito lateral. El examinador se coloca detrás del perro y para el miembro posterior izquierdo coloca la mano izquierda en la tibia con la palma de la ma-

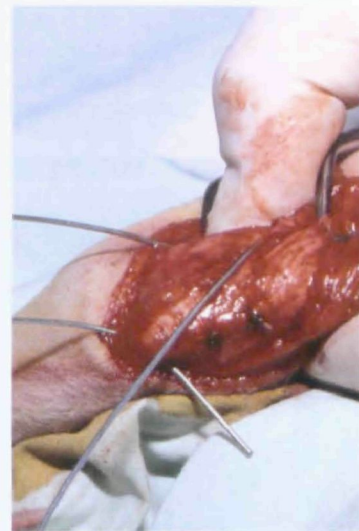
no en la cara externa, el pulgar en la región posterior de la tibia (un poco posterior a la articulación de la tibia con el peroné) y el resto de los dedos descansando en la cara interna de la tibia (foto 1).

La palma de la mano derecha descansará en la cara lateral (bíceps femoral) con el dedo índice en la rótula, el pulgar en la porción posterior del cóndilo externo y el corazón anular y meñique descansando en la cara interna del fémur, sujetándolo con fuerza e intentando desplazar la tibia cranealmente con respecto a los cóndilos femorales. Si este desplazamiento de pocos milímetros se produce, es diagnóstico de rotura del LCA.

La prueba se realizará en extensión de la rodilla y en flexión de 60 a 90°, ya que en las roturas parciales, en extensión no aparece cajón anterior y sí en flexión. En las roturas totales el cajón aparecerá tanto en extensión como en flexión, salvo en los bloqueos de rodilla por lesiones del menisco interno, normalmente plegamientos permanentes del cuerno posterior en la que no aparece cajón pero sí vemos que no es posible la flexión de la extremidad.

Prueba de la compresión tibial. Se realiza en la misma posición, sólo que el dedo índice de la mano derecha se coloca en la tuberosidad tibial y con la mano izquierda se sujeta el pie, flexionando el tarso a la vez que con el dedo índice de la mano derecha se hace presión caudal sobre la tuberosidad tibial. Durante la flexión, la contracción de los gastronemios subluxa o desplaza la tibia hacia delante, siendo diagnóstico de rotura del LCA. Esta prueba se aconseja en los animales muy musculados o con gran dolor.

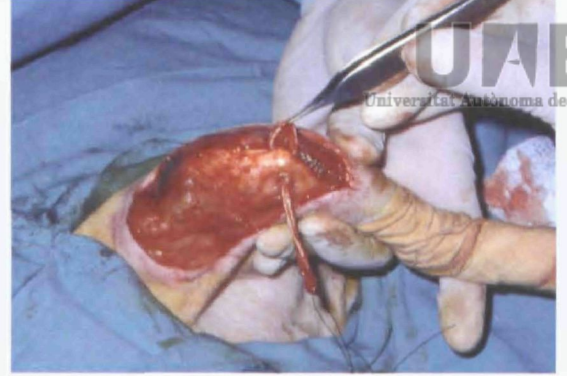
Durante la flexión, la contracción de los gastronemios subluxa o desplaza la tibia hacia delante

¿Quiere fidelizar a su clientela?

¿Quiere aumentar su oferta de servicios?

Examen radiológico.

El examen radiológico nos ayudará a dar un pronóstico y a constatar un diagnóstico por imagen. Nos revelará si ha aparecido un proceso artrítico degenerativo, si hay esclerosis por debajo de los bordes trocleares.

La radiografía antero-posterior nos puede dar información sobre la integridad de los ligamentos colaterales y valorar el espacio intercondileo para la integridad de los meniscos.

Atención a la valoración de los cajones anteriores, pues se producen falsos negativos y falsos positivos. Los primeros aparecen al asir con demasiada fuerza las extremidades estirando demasiado la piel y la musculatura.

Los falsos positivos se dan en animales muy jóvenes y en atrofiaciones musculares. Otros métodos de diagnóstico por imagen son la artroscopia, la artrotomía y la resonancia magnética.

TIPOS DE ROTURA DEL LCA

Existen cuatro tipos de rotura del LCA:

- A. Rotura completa a nivel de la inserción femoral
- B. Rotura a nivel de la parte media. Es la más frecuente, generalmente es espiroidea, con un muñón más largo en la porción distal y más corto en la proximal.
- C. Rotura parcial. La banda que se lesiona más frecuentemente es la antero-medial. El cajón en este tipo de fracturas sólo suele ser positivo en flexión.
- D. Rotura por avulsión a nivel de la inserción femoral como tibial. Es poco frecuente, se da en animales jóvenes.

Tratamiento

Las dos técnicas que más empleamos en el tratamiento de la rotura del LCA son la de tres en uno o variante de extracapsular de Flo, para perros de menos de 20 Kg, y el Over the Top con tira de Fascia lata y orificio en la tuberosidad tibial, para perros de más de 20 Kg.

Técnica de tres en uno o variante de la extracapsular de Flo.

Colocamos al animal en posición quirúrgica, en decúbito lateral o decúbito supino. La incisión empieza a nivel de la metafisis femoral distal para pasar a una incisión paratrotuliana, hasta el extremo distal de la tuberosidad tibial. Se disecan las fascias, hasta llegar al retináculo; en este plano los animales con procesos crónicos están muy vascularizados, aunque son vasos de poca importancia.

A continuación se realiza una artrotomía media, para limpiar los restos de ligamento y poder observar la integridad de los meniscos. Si éstos están lesionados, realizamos una menisectomía total o parcial. Lo más frecuente es encontrarse con el plegamiento craneal del cuerno posterior del menisco interno o desgarrado en jarra. Utilizamos para ello un menisectomo o mango de bisturí del nº 3 con hoja del nº 11.

Seguidamente cerramos la cápsula con catgut crómico del 2/0.

El segundo paso consiste en exponer los sesamoides. Se disecciona el músculo sartorio en la cara media para el sesamoideo interno y para el lateral incidimos entre la fascia lata y el bíceps femoral.

Con un pasador de hilo, con aguja de medio punto o dando forma al propio alambre que vamos a pasar, lo introducimos por detrás del sesamoideo lateral, a través del ligamento fabelo-femoral, procurando que quede bien anclado. Esta es la sutura nº 1.

A continuación perforamos la tuberosidad tibial para pasar el alambre y posteriormente pasarlo por debajo del tendón rotuliano. Hacemos lo mismo con el sesamoideo interno, pero con nylon (sutura nº 2).

La sutura nº 3 la realizamos también con nylon desde la fábela lateral al tendón rotuliano. Se coloca la extremidad en posición normal de 130º, rotando la tibia externamente y empujándola en dirección caudal y a continuación ceñimos por orden las suturas 1, 2 y 3. Posteriormente adelantamos la inserción del músculo sartorio lo más craneal posible a nivel del tendón rotuliano y por último realizamos un overlap de la desmotomía externa. Se suturan las fascias con catgut del 3/0 y la piel con seda de 3/0 con puntos simples entrecortados.

Hacemos una inmovilización de tres días, para evitar la inflamación postquirúrgica de la rodilla. El reposo se prolongará durante 8 semanas, con paseos cortos y correa corta, para posteriormente ir aumentando el ejercicio de forma gradual hasta los 4-5 meses.

En perros con extremidades cortas y gran masa muscular hay que ir con cuidado al pasar el alambre para no lesionar o aprisionar el nervio peroneo, pues en estos animales pasa muy cerca. También hay que procurar que el alambre no se quede entre el cóndilo femoral y la tibia.

El grosor del alambre varía según el peso del perro. Utilizamos alambre del nº 1 para perros de hasta 20 kg y alambre del nº 1,2 para perros de más de 20 kg.

Técnica over the top con tira de fascia lata y perforación de la tuberosidad tibial.

Es una técnica intracapsular con plastia biológica autóloga de fascia lata. La incisión de la piel se empieza desde algo más abajo del trocánter mayor, por la cara anterolateral del muslo, continuando con una incisión paratrotuliana externa para acabarla a nivel de la tuberosidad tibial.

Seguidamente, se disecciona el tejido subcutáneo y las fascias hasta llegar a la fascia lata, bíceps femoral y dejar el retináculo limpio.

A continuación preparamos una franja de aponeurosis de fascia lata, realizando una incisión en el borde craneal del bíceps femoral, en su punto de unión con el tensor de la fascia lata, hasta llegar a la epifisis

Figura 1

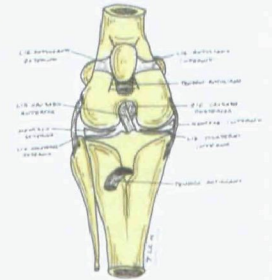

Figura 2

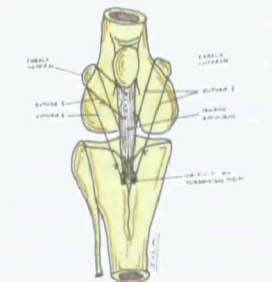

Figura 3

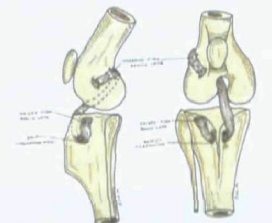

Figura 4

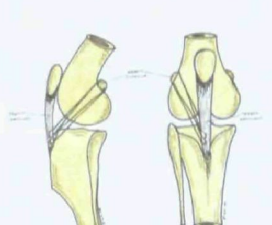
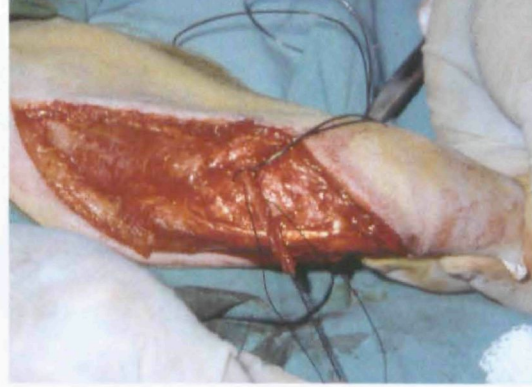
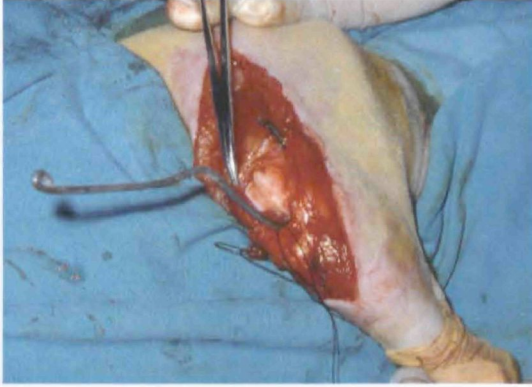

Figura 1. Anatomía de la rodilla del perro. Figura 2-3-4. Técnicas quirúrgicas. De arriba a abajo, extracapsular de Flo, over the top y técnica de aumentación de De Angelis para reforzar el over the top.

proximal de la tibia. Realizamos una segunda incisión a unos 1,5 o 2 cms de la primera, más craneal, que transcurre paralela a la primera. La tercera incisión nos liberará la plastia por el extremo proximal de dicha franja.

Luego hacemos una artrotomía interna, limpiamos los restos de LCA y revisamos los meniscos. Perforamos con una broca de 4 a 4,5 mm la tuberosidad tibial, pasamos la plastia por el orificio perforado en la tuberosidad quedando ésta en la cara interna.

Hacemos pasar la franja por debajo de la grasa subrotuliana, luxamos la rótula medialmente y con un pasador de hilos se pasa en sentido cráneo-caudal o caudo-craneal a través de la escotadura intercondilea para que emerja entre el sesamoideo lateral y el cóndilo femoral. Una vez tenemos el hilo pasado, retiramos el pasador y jalamos de éste, hasta que emerja la plastia.

Colocamos la extremidad en 130° y tiramos hasta tensar, placando el extremo libre sobre el epicóndilo

lateral, suturándolo a éste mediante sutura en grapa y el extremo libre lo suturamos al tendón rotuliano. Se puede utilizar nylon o supramid, también podemos utilizar para fijar la plastia tornillo con arandela dentada, o grapas de boro-titanio para ligamentos. Suturamos el defecto de fascia lata con catgut crómico del 2/0.

Utilizamos como técnica de aumentación o refuerzo la técnica de Angelis con nylon. Esta técnica utiliza sutura sintética que va desde la fábela externa al tendón rotuliano a nivel de su inserción con la tuberosidad tibial; a veces, según el tamaño del animal hacemos dos suturas. Se cierra el tejido subcutáneo con catgut simple 3/0 y posteriormente la piel con seda trenzada del 3/0.

En este tipo de cirugía inmovilizamos al animal con un semi robert Jones durante tres semanas; luego viene un periodo de cuatro semanas de reposo absoluto y a partir de la séptima u octava semana se recomienda aumentar el ejercicio de forma gradual.

La técnica de Angelis con nylon utiliza la sutura desde la fábela externa al tendón rotuliano en la intersección con la tuberosidad tibial

¿Quiere fidelizar a su clientela?

¿Quiere aumentar su oferta de servicios?

¿Quiere garantizar su cobro?

RESUM MAIG

OFERTA

clínica de petits animals	43
consulta	11
consulta i urgències	12
urgències	3
substitucions	17
clínica i produccions animals	1
administració	2
empresa	42
tècnic comercial	26
quadres intermedis i assessorament tècnic	16
altres departaments	0
diversos	0
tramitades	88
no tramitades	0
TOTAL	88

DEMANDA

participació	286
altes	13
baixes col·legi	3
baixes petició pròpia	0
baixes APROPEM	20
baixes totals	23
TOTAL	276

L'ús del material d'identificació

L'ÚS CORRECTE DE LA CARTILLA I ELS DOCUMENTS ANNEXES ENS BENEFICIA COM A COL·LECTIU

Text: Sílvia Serdà. Vocal del CCVC

Des de la creació de l'AIAC fa més de 14 anys i la recent creació de l'AIME (Arxiu d'Identificació de Mascotes Exòtiques), han estat només els veterinaris col·legiats els encarregats de l'identificació dels animals i la posterior transmissió de dades a l'arxiu, en el qual consten actualment més de 450.000 animals identificats.

Ara fa quasi dos anys que es va crear la nova cartilla sanitària de gossos i gats i els nous documents d'identificació. L'objectiu de la mateixa era disposar d'un carnet sanitari on els veterinaris poguessin reflectir les dades de l'animal i del propietari i els procediments mèdics aplicats a l'animal. Creiem que els canvis han estat positius, però també entenem que han comportat un esforç important per acostumar-nos a la rigorositat del sistema de control de dades, del material d'identificació, de les cartilles... per tal de crear un Arxiu d'Identificació sòlid i amb un prestigi social reconegut.

La incorporació d'un número en cada cartilla permet relacionar en tot moment les dades de la cartilla i el material d'identificació amb el veterinari que les ha comprat. Quan un veterinari compra una cartilla o material d'identificació, la numeració del mateix queda anotada, amb la qual cosa, en el cas que es fés un ús incorrecte del material, aquest veterinari podria ser denunciat al Comitè de Deontologia del seu Col·legi Professional per incompliment de les Normes Deontològiques Comunes a la Profesió Veterinària.

Molts cops és el veterinari que treballa per una botiga el que retira el material, però el preu l'abona el botiguer, qui llavors creu que té el dret d'ús del material. Per tal d'evitar usos incorrectes d'aquest material, us preguem que comuniquem quan heu deixat de prestar serveis en aquella botiga i la quantitat de material que deixeu allà i les dades del nou veterinari que es fa càrrec. Mai no heu de deixar aquest material sense control per què podria ser usat incorrectament i sou vosaltres els responsables, malgrat no haver-lo pagat.

Com ja us hem comentat en anteriors ocasions, darrerament ens hem trobat amb algunes irregularitat en l'ús de les cartilles o del material d'identificació. Alguns veterinaris ens han informat de casos de cartilles on les vacunacions no estan signades per un veterinari. Després d'investigar el tema hem descobert que en alguns casos les cartilles havien estat sostretes als veterinaris. Per tots aquests motius us demanem que tingueu molta cura en deixar material i que davant la sospita de possible frau o infracció ho comuniquem per tal poder esbrinar què ha passat i en cas necessari sancionar al veterinari, per tal d'evitar que situacions incorrectes es tornin a produir.

Només amb la col·laboració de tots vosaltres ho podem aconseguir, ja que de res no serveix crear un mecanisme rigorós i complex si després entre tots no el fem operatiu. Els principals beneficiats serem nosaltres mateixos, el prestigi del nostre col·lectiu i el benestar de les mascotes en general. Si detecteu alguna cartilla on constin vacunes sense signatura i segell que acreditin un control veterinari, apunteu-ne el número, la marca de les vacunes i qualsevol dada que ens ajudi a investigar les possibles faltes deontològiques o l'intrussisme contra la nostra professió. Esperem els vostres suggeriments per tal de millorar. ●

LA RESPUESTA ES

vet+

vet+, una solució para el propietario,
una ayuda para el veterinario

- **Fidelización de su clientela:** El contrato será siempre un compromiso exclusivo entre el centro veterinario y su cliente.
- **Aumentará su oferta de servicios:** Las prestaciones que determinan las cuotas, incluyen servicios complementarios que mejorarán la seguridad y atención de la mascota.
- **Garantizar el cobro:** El veterinario percibirá sus honorarios profesionales directamente de vet+, con puntualidad y seguridad. El sistema informático vet+ le facilitará la gestión.

vet24

www.vet24.com

info@vet24.com

Tel. 902 500 824

Fax 902 500 825

El COVB, amb el Fòrum 2004

El COVB, com a entitat representativa d'una part de la societat civil catalana, vol estar present en els esdeveniments ciutadans que es desenvoluparan al voltant del Fòrum Internacional de les Cultures 2004.

Per això, el passat 21 de maig el Col·legi i els organitzadors del Fòrum van signar un conveni de col·laboració per tal de coordinar i proposar iniciatives amb l'objectiu de promoure els eixos programàtics defensats des del Fòrum 2004: sostenibilitat, multiculturalitat i defensa de la pau.

El COVB està organitzant una jornada sobre Seguretat Alimentària dins del programa d'actes paral·lels del Fòrum 2004

El COVB ja s'ha posat mans a l'obra i en aquests moments ultima els detalls d'una Jornada sobre Seguretat Alimentària que tindrà lloc previsiblement el proper 27 de gener del 2004 dins del programa d'activitats paral·leles del Fòrum 2004. En l'acte es debatran les implicacions de les noves normatives europees i el grau de preparació de les empreses espanyoles davant dels canvis que les

noves lleis provocaran. Entre els experts convidats a la Jornada cal destacar a Geoffrey Podger, director de l'Agència Europea de Seguretat Alimentària, i Eduard Mata, director del programa per la Reordenació de la Salut Pública del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya.

Tant bon punt es concreti la data definitiva de celebració, el programa complet i la relació de tots els ponents convidats, us informarem en una propera edició de la revista. ●

El president del COVB, Francesc Monné (dreta), al costat de Jaume Pagès i de Josefina Cambra, conseller delegat i responsable de l'àmbit dels professionals respectivament del Fòrum 2004

Conferència Hill's sobre mascotes geriàtriques

El passat dia 17 de juny va tenir lloc a la seu del Col·legi de Veterinaris de Girona una conferència a càrrec del Dr. Juan Carlos Jiménez, director tècnic de la firma Hill's Espanya, sobre el tema "Geriatría en gossos i gats: prevenció i tractament de les principals patologies".

El nostre company i amic Juan Carlos va començar la xerrada fent-nos veure que bona part del nostre futur com a clínics està en la geriatría canina i felina, en part degut a la millora dels nostres serveis que han fet augmentar l'esperança de vida d'aquests animals. En 20 anys aquesta esperança de vida ha augmentat un 50%, i és per això que cada dia anirem veient més patologies relacionades amb l'edat avançada.

Més endavant ens va parlar sobre l'efecte de la dieta en l'envelliment, sobretot la relació dels radicals lliures i l'aparició de diferents patologies. Per

contrarestar l'efecte d'aquests radicals lliures tenim la possibilitat de lluitar a través de l'alimentació a base d'antioxidants nutricionals. El càncer, la diabetes, malalties neurològiques, cardiovasculars, renals, hepàtiques, i moltes altres, estan relacionades amb els efectes nocius dels radicals lliures.

Una vegada acabada aquesta introducció, ens va anar comentant les principals patologies de l'animal geriàtric, òrgan per òrgan (cervell, renal, obesitat, càncer...).

Degut a l'extensió del tema, vàrem decidir que passat l'estiu es farà una segona sessió sobre geriatría, en la qual s'acabarà de parlar sobre cada una d'aquestes patologies, i així poder-ho fer més exhaustivament, a més de ser una altra bona oportunitat de tornar-nos a trobar i poder gaudir de les explicacions d'en Juan Carlos. Us esperem a tots per a la propera. ●

En 20 anys l'esperança de vida dels gossos i gats ha crescut un 50 %, degut en part a la millora de l'atenció veterinària

La mayor protección con el menor esfuerzo

Stellamune[®] 1 UNO

Una sola dosis. Toda una vida. AMPHIGEN[®]

Stellamune[®] UNO es una bacterina de *Mycobacterium hyopneumoniae* inactivado, cepa NL 1042, entre 4,5 y 5,2 log₁₀ URE con excipiente microcristalino Amphigen[®].
Indicaciones de uso: Para la inmunización activa de cerdos, a fin de reducir lesiones pulmonares, toses y pérdidas en la ganancia de peso causadas por *M. hyopneumoniae* en animales de engorde. La instalación de la inmunidad tras la vacunación es de 3 semanas. Se ha demostrado que la inmunidad dura, al menos, 23 semanas. **Contraindicaciones:** No deben vacunarse animales gestantes ni lactantes. **Incompatibilidades:** No debe mezclarse con ninguna vacuna o producto inmunológico. **Tiempo de espera:** Cero días. **Precauciones:** En caso de autoinoculación accidental acudir inmediatamente al médico. **Posología:** Una sola dosis, intramuscular, de dos ml a partir de la tercera semana de vida. **Comercializado por:** Pfizer, S.A. División Salud Animal, Avda de Europa 20 B, Parque Empresarial La Moraleja, 28108 Alcobendas. REGISTRO N° 1455 ESP.

Salud Animal
División de Pfizer, S.A.

La gestió d'animals domèstics morts

LA NORMATIVA ACTUAL PROHIBEIX L'ENTERRAMENT DELS CADÀVERS PER PART DELS PARTICULARS I ESTABLEIX LA SEVA ELIMINACIÓ MITJANÇANT LA INCINERACIÓ

Recentment s'han produït novetats en la normativa estatal i europea que regula l'eliminació dels animals domèstics morts, les quals s'afegeixen a d'altres normes que continuen en vigor. El present article pretén aclarir, a la llum de tot aquest corpus legislatiu, les competències i responsabilitats en matèria d'eliminació dels animals domèstics morts. El text es basa en gran part en l'informe jurídic elaborat per l'advocat del Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC), **Alejandro Fernández**, amb l'aportació d'una breu nota jurídica emesa per la Junta de Residus del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya.

COMPETÈNCIA DELS AJUNTAMENTS

La normativa estatal relativa a l'eliminació dels animals domèstics morts per part de llurs propietaris o posseïdors té un doble fonament: la protecció de la salut pública i la del medi ambient. Això fa que s'ocupi d'aquesta matèria tant la legislació sobre sanitat animal com la de residus.

En efecte, la nova **Llei 8/2003**, de 24 d'abril, de Sanitat Animal (que ha derogat la Llei d'Epizooties del 1952), tracta el tema en diversos apartats. Així, l'article 7 disposa que els propietaris o responsables dels animals hauran de:

"...f) Procedir a l'eliminació o destrucció dels cadàvers d'animals i altres productes d'origen animal que tinguin sota la seva responsabilitat, en la forma i condicions establertes en la normativa aplicable en cada cas.

...g) No abandonar als animals que tinguin sota la seva responsabilitat, o llurs cadàvers.

...i) Assumir els costos derivats de la (...) destrucció i, en general, de tot tipus, en relació als seus animals..."

En l'article 82 i següents, la Llei estableix que l'incompliment de les normes establertes pot comportar sancions lleus, greus o molt greus, en funció del grau de risc sanitari per als animals, les persones o el medi ambient. És important destacar que l'article 86 considera responsables de les infraccions a les persones físiques o jurídiques que les cometin "...encara que a títol de simple negligència..."

Per la seva banda, el **Decret 2224/1993**, de 17 de

desembre, sobre normes sanitàries d'eliminació i transformació d'animals morts i rebuigs d'origen animal i protecció front agents patògens en pinsos d'origen animal, disposa en el seu article 3 que els animals morts seran eliminats mitjançant incineració o enterrament, i en aquest últim cas estableix que es farà sota vigilància de l'autoritat. Abans de l'enterrament, els cadàvers i els residus hauran de ser ruixats en cas necessari amb un desinfectant apropiat i oficialment autoritzat.

La **Llei 10/1998**, de 21 d'abril, de residus, també regula la forma d'eliminar els animals morts. Correspon als Ajuntaments, com a servei obligatori, la recollida, el transport i l'eliminació dels residus urbans, dins dels quals considera que s'inclouen els animals domèstics morts. L'article 20 d'aquesta llei diu que "els posseïdors de residus urbans estaran obligats a lliurar-los als ens locals per a llur reciclatge, valorització o eliminació, en les condicions en què determinin les respectives Ordenances. Els ens locals adquiriran la propietat d'aquells des del lliurament i els posseïdors restaran exempts de responsabilitat pels danys que puguin causar tals residus sempre que en el seu lliurament s'hagin observat les esmentades Ordenances i altra normativa aplicable".

No obstant això, existeix la possibilitat de que els ens locals puguin excloure determinats residus dels serveis de gestió municipals. En aquest sentit, l'ar-

Correspon als Ajuntaments, com a servei obligatori, la recollida, el transport i l'eliminació dels residus urbans, entre ells els animals domèstics morts

ticle 20.2 de la Llei 10/1998 disposa que, en determinades circumstàncies, les entitats locals competents, per motius justificats, podran obligar als posseïdors a gestionar-los per sí mateixos.

Així, actualment alguns Ajuntaments, com ara el de Barcelona, han regulat mitjançant ordenança l'exclusió dels animals domèstics morts d'un deter-

En alguns casos, els propietaris han de gestionar, per compte propi, l'eliminació dels cadàvers de llurs mascotes mitjançant una empresa especialitzada. A la imatge, instal·lacions de l'empresa Seiaco S.A.

minat pes (en el cas de Barcelona 80 Kg) dels serveis municipals de recollida de residus. En aquest cas són els propietaris dels animals els que han de procedir directament a la seva correcta gestió mitjançant una empresa convenientment autoritzada.

Recentment s'ha publicat al BOE el **Reial Decret 653/2003**, de 30 de maig, sobre incineració de residus, però aquesta norma deixa fora del seu àmbit d'aplicació l'activitat d'eliminació dels cadàvers sencers d'animals i parts d'ells que, a la seva vegada, tinguin la consideració de subproductes animals no transformats, que es regula pel Reglament (CE) 1774/2002, del qual es parla a continuació.

PROHIBIT ENTERRAR ANIMALS

El **Reglament 1774/2002** del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'octubre (modificat parcialment pels Reglaments 808/2003 i 811/2003 de la Comissió), estableix les normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà, entre elles les relatives a la recollida, el transport, l'emmagatzematge, la manipulació, la transformació i la utilització o eliminació de subproductes animals, amb l'objectiu d'impedir que aquests suposin algun tipus de risc per a la salut humana o animal.

L'esmentat Reglament classifica als animals de companyia com a material de la categoria 1, de manera que només poden ser objecte d'eliminació mitjançant incineració o ser objecte de transformació amb posterior incineració o inhumació en un dipòsit controlat de residus. És a dir, per regla general, resta prohibit l'enterrament d'animals domèstics morts.

Nogensmenys, l'article 24 del mateix Reglament estableix que l'autoritat competent (s'entén l'Ajuntament), pot decidir en cas necessari que els

animals de companyia morts puguin eliminar-se directament com a residus mitjançant enterrament, el qual en tot cas es realitzarà en la forma establerta per la normativa bàsica estatal abans esmentada i per les Ordenances municipals respectives.

POTESTAT SANCIONADORA

La Llei 10/1998, de Residus, estableix que són els Alcaldes els qui poden imposar, previ expedient, les

Alguns Ajuntaments han regulat l'exclusió dels animals domèstics morts d'un determinat pes dels serveis municipals de recollida de residus

sancions que corresponguin per la infracció derivada de l'abandonament o eliminació d'animals domèstics morts en llocs no autoritzats.

Com s'ha dit anteriorment, l'exercici efectiu de les competències sobre eliminació de residus sòlids urbans recau sobre els Ajuntaments que, per la seva banda, estan obligats a disposar dels mitjans i instal·lacions necessàries per a la seva recollida, transport i eliminació.

D'aquesta forma, en el cas que un particular o un membre de l'Autoritat denunciï a un propietari o posseïdor d'un animal mort, per haver-lo enterrat incomplint la normativa municipal sobre aquesta matèria, pot ser objecte del corresponent expedient sancionador. ●

PER A MÉS INFORMACIÓ

A la pàgina web de la Junta de Residus de Catalunya (www.junres.es) es pot consultar, a l'apartat de Residus Industrials, el llistat d'empreses autoritzades per a la incineració d'animals domèstics morts

Una cursa d'obstacles

TAULA RODONA AL COL·LEGI DE GIRONA SOBRE LA PROBLEMÀTICA DE LES CERTIFICACIONS SANITÀRIES PER A L'EXPORTACIÓ DE PRODUCTES CARNIS

Text: Magno Maneu. Vocal del COVG

El passat dia 10 de juny es va celebrar al Col·legi de Girona (COVG) una taula rodona sobre la certificació de productes carnis, enfocada sobretot al comerç amb països tercers. L'acte va ser moderada pel president del COVG, Bernat Serdà.

Aquest tema és especialment important per la seva transcendència econòmica per als empresaris del sector carni, i d'altra banda, provoca problemes als veterinaris oficials a l'hora de signar els famosos certificats d'exportació (coneguts popularment com a "llençols").

En primer lloc va intervenir Magno Maneu, veterinari oficial de partit i vocal del COVG, qui va exposar les dificultats amb les quals es troba a l'hora de signar els "llençols": certificats incomplets, impossibilitat de comprovar tots els apartats, etc. Va insistir en què tot el problema es deriva del fet que el certificat s'ha de signar i omplir amb tres o quatre dies d'antelació degut als tràmits burocràtics que ha de fer l'empresari. També va manifestar que tant el Departament d'Agricultura de la Generalitat (DARP) com el Ministeri d'Agricultura espanyol (MAPA) omplen i signen llurs documents en base a aquest certificat, i que això és una incongruència perquè, al cap i a la fi, l'únic que inspecciona la mercaderia és el veterinari oficial de la indústria càrnia.

En altres països el veterinari de la indústria té competències per signar el certificat definitiu d'exportació, al contrari del que passa a Espanya

Seguidament va parlar Guillem Buset, representant de l'empresa UNEXPORC. Buset va constatar la gran importància econòmica que suposen les exportacions a països tercers i les magnífiques expectatives que té el sector a les comarques gironines i a Catalunya en general de cara als propers anys, però també va resaltar les dificultats, sobretot burocràtiques, que tenen per dur a terme aquestes expedicions, quan a d'altres països com França o Dinamarca el procés és més immediat i està exent

de tantes traves. Va demanar que s'expliqués perquè el famós "llençol" havia de passar per l'oficina del DARP i després pel MAPA, la qual cosa li suposa als empresaris una pèrdua de temps i de diners.

Finalment va intervenir Xavier Séculti, Coordinador Regional de Sanitat Animal. Séculti va insistir en que des de la seva oficina mai no s'han posat traves a les exportacions i que la situació actual és deguda a una legislació i al fet que el comerç exterior està controlat i regulat pel Govern Central. Va aclarir que en altres països el procés és més senzill perquè el veterinari de la indústria té competències per signar el certificat definitiu i no com a l'Estat Espanyol, on els veterinaris de les comunitats autònomes no poden signar el document que finalment permet l'exportació de la mercaderia.

No obstant això, Séculti va apuntar possibles solucions basades, d'una banda, en la pressió que poden fer les associacions d'indústries càrnies a les institucions (sens dubte el més pràctic seria aconseguir un punt d'inspecció veterinària a La Jonquera amb la qual cosa s'acabarien els viatges a Barcelona) i, de l'altra, en la millora de la coordinació entre el Departament de Sanitat, el DARP i el MAPA.

El debat que va seguir a la intervenció dels ponents va ser molt animat i tothom va concloure que els empresaris, veterinaris oficials i representants del MAPA són víctimes d'un sistema antiquat i excessivament burocratitzat.

Si bé l'objectiu d'aquesta reunió no era trobar solucions immediates al conflicte, sí que va servir per aclarir molts dubtes i perquè totes les parts implicades poguessin explicar, i en alguns casos defensar, la seva postura. ●

A la taula, d'esquerra a dreta, Guillem Buset (UNEXPORC), Bernat Serdà (president del COVG), Xavier Séculti (coordinador regional de Sanitat Animal) i Magno Maneu (vocal del COVG).

La festa d'animalart

NENS, AMICS, FAMILIARS I MASCOTES CELEBREN EL LLIURAMENT DELS PREMIS DEL PRIMER CONCURS INFANTIL DE DIBUIXOS I CONTES ORGANITZAT PEL CONSELL

Text i fotos: David Quesada

El passat 17 de juny va tenir lloc a la seu del COVB la festa de lliurament dels premis ANIMALART, I concurs infantil de dibuixos i contes organitzat pel Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya (CCVC) amb l'objectiu de promoure la tinença responsable de mascotes entre els més petits i l'important paper del veterinari en el control de la seva salut.

L'acte va resultar molt entranyable i divertit. Nens, familiars, amics i fins i tot mascotes van omplir la sala d'actes del COVB tot demostrant una exemplar convivència entre persones i animals.

La festa va ser amenitzada per una petita representació a càrrec d'alguns dels nens assistents, en la qual es va mostrar la utilitat d'identificar les mascotes per evitar que es perdin. La representació va comptar també amb l'ineestimable participació de Vega, una magnífica llebrer propietat d'un dels nens participants, gràcies a la col·laboració de l'associació S.O.S. Galgos.

Els premis i diplomes van ser lliurats per la periodista Rosa Montero i el dibuixant Horacio Altuna, membres del jurat junt amb la també periodista Pilar Rahola i el dibuixant "Gusti". Al final de l'acte, tant la Rosa com l'Horacio van haver d'atendre les peticions de molts nens que volien un autògraf seu com a record de l'acte.

Recordem que els premis per als guanyadors eren entrades per al parc temàtic Universal Port Aventura, i lots de material de dibuix i contes per als classificats en segon i tercer lloc. A més, entre els guanyadors es va sortejar una estada de tres dies per a quatre persones en un dels hotels del parc.

Esperem que aquesta simpàtica iniciativa hagi

servit per què una part dels nens de Catalunya aprengui que és important tenir cura de la seva mascota i portar-la al veterinari per què controli el seu estat de salut. ●

A l'esquerra, imatge de l'acte de lliurament dels premis als participants. A la dreta, alguns dels treballs presentats pels concursants. Sobre d'aquestes línies, els dibuixos premiats de Victor Muntané (esquerra) i Irene López (dreta)

TAULA 1 | GUANYADORS DEL I CONCURS ANIMALART

DIBUIX	1R PREMI	2N PREMI	3R PREMI
4 a 8 anys	Irene López	Adrià Cano	Nina Agustí
9 a 12 anys	Victor Muntané	Raül Fernández	Marc Carvajal
CONTES	1R PREMI	2N PREMI	3R PREMI
4 a 8 anys	Irene Duch	Javier Duch	Mar Hurtado
9 a 12 anys	Sònia Molina	Júlia Torrents	Núria Nogué
PREMI ESPECIAL			
Estada de tres dies al parc temàtic Universal Port Aventura Irene López			

Per què ell és únic

EL CONSELL PROMOCIONA LA NOVA CARTILLA SANITÀRIA PER A MASCOTES EXÒTIQUES AL CERTAMEN EXPOTERRAQUA

Text i fotos: David Quesada

El passat 21 de juny es va celebrar al recinte firal de la Farga de l'Hospitalet la primera edició d'Expoterraqua, un certamen que pretèn convertir-se en un referent per als aficionats a les mascotes exòtiques del nostre país. Importadors, venedors, revistes especialitzades i centres veterinaris es van donar cita en aquest event d'un sol dia. El Consell de Col·legis Veterinaris de Catalunya també va estar present, conscient de que es tractava d'una bona oportunitat per promoure la nova cartilla sanitària de mascotes exòtiques entre els propietaris d'aquests animals. Amb aquest motiu, va elaborar

El certàmen Expoterraqua es vol convertir en la cita de referència per a tots els aficionats a les mascotes exòtiques

cartells i prospectes en els quals s'informa de la possibilitat d'identificar la mascota mitjançant diversos sistemes i de la creació de l'Arxiu d'Identificació de Mascotes Exòtiques (AIME).

Des del Consell volem donar les gràcies a tots els veterinaris d'exòtics que han participat en l'elaboració del material i en especial a la Clínica d'Exòtics Balmes i a l'Hospital Zoològic de Badalona, que van cedir amablement les fotografies dels animals que hi apareixen. ●

A les imatges, aspecte de l'estand del Consell i diversos animals exposats al certàmen Expoterraqua, celebrat el passat mes de juny a l'Hospitalet

Carta des de l'estranger

ELS GUANYADORS DE LES PRIMERES BEQUES RAMÓN TURRÓ ENS EXPLIQUEN COM HAN ESTAT ELS PRIMERS MESOS ALS ESTATS UNITS I EL REGNE UNIT

Yolanda Martínez
Veterinary Cardiorespiratory Center,
Regne Unit

Professionals ben considerats però exigents

Ja fa gairebé tres mesos que vaig marxar de Barcelona i dos mesos i mig que estic al "Veterinary Cardiorespiratory Center", centre de referència de patologies cardiorespiratòries situat a Kenilworth, Warwickshire, just al centre d'Anglaterra. En ell treballen Mike Martin, diplomad en cardiologia, Mike J. Stafford, certificat en medicina interna, certificat en cardiologia i a mig camí de la diplomatura en cardiologia, Paul Mahoney, certificat en cardiologia i diplomad en radiologia, i dues "nurses", Tinika i Jane.

Cada dia s'atenen entre tres i sis casos referits d'altres centres veterinaris i les intervencions més freqüents són radiografies toràciques, ecocardiografies, mesura de la pressió arterial, electrocardiogrames, radioscòpies, broncoscòpies i ecografies abdominals. També es duen a terme cirurgies com pericardiectomies, lobectomies pulmonars, "baloon" valvuloplàsties, correccions de PDA (Patent Ductus Arteriosus) mitjançant cateterisme i col·locació de "coils" o "amplatzers" i col·locació de marcapassos. Aquest centre també proporciona un servei d'interpretació d'ECG i radiografies per correu, fax o telèfon, a més de certificats per criadors per controlar races amb predisposició per determinades malalties cardiaques congènites.

Quan marxas a l'estranger per guanyar coneixements sobre matèries concretes, com la cardiologia, trigues un temps en adaptar-te, sobretot pel problema lingüístic. No importa quantes classes d'anglès hagis fet abans de venir: al començament no entens quasi res! També has de tornar a estudiar gairebé com quan anaves a la Facultat, perquè el fet d'adquirir coneixements és actiu, has d'aprofitar el que tens davant tu mateix perquè no estàs amb un professor que t'explica pas per pas com es fan les coses, sinó que tot funciona ràpid i has de treballar dur per no perdre't i seguir el ritme.

I després està el tema cultural. Al Regne Unit l'estructura familiar no és ni de bon tros tan forta com a la Mediterrània; els fills marxen de casa abans i se'n van a treballar lluny, de manera que l'única companyia que tenen els matrimonis

madurs són els animals de companyia. Això condiciona molt l'actitud que tenen amb ells: els consideren més que fills. Per altra banda, les companyies asseguradores cobreixen les despeses veterinares fins a uns límits realment sorprenents. Això fa que la feina del veterinari al Regne Unit estigui molt ben considerada i remunerada, i sigui més fàcil seguir protocols complets, sense dependre d'un pressupost fix, que condiciona totalment la manera de treballar.

L'altra cara de la moneda és que el veterinari està obligat a donar un bon servei i a seguir un programa de formació continuada que permeti assegurar aquesta qualitat del servei. Des del BCVS (British College of Veterinary Surgeons) s'organitzen anualment places per optar a certificats i diplomatures, amb examens i presentacions de casos clínics. Tot això fa pujar la qualitat

Al Regne Unit, el veterinari està obligat a donar un bon servei i a seguir un programa de formació continuada que permeti assegurar la qualitat d'aquest servei

de l'exercici de la veterinària. I això es reflecteix també en el paper de les "nurses", professionals molt ben preparades que són en moltes clíniques els pilars del funcionament intern, ja que s'encarreguen de les hospitalitzacions, radiografies, anestèsies, educació dels cadells, programes de control del pes, guàrdies nocturnes, etc.

Però també s'ha de tenir en compte que el repte personal que representa marxar a l'estranger per ampliar coneixements és una manera d'enriquir la visió que tenim de la nostra professió, però també de la vida en general i de les persones. Personalment ho trobo una experiència molt gratificant. ●

A la recerca de l'excel·lència formativa

Estic a l'Hospital Veterinari de la Universitat d'Ohio, a Columbus, una ciutat universitària d'un milió d'habitants i capital de l'Estat. L'hospital està dotat amb unes infraestructures impresionants. La veritat és que, des que he arribat aquí, moltes coses m'han impresionat i per molts motius t'adones que estàs en un dels països més potents del món.

L'hospital és un centre de referència per a tots els veterinaris de la zona. He estat fent un rotatori en alguns dels seus serveis amb els especialistes de cada servei. Alguns d'ells són autors dels llibres amb els quals hem estudiat: J. Bonagura, G. Couto, S. Birchard, S. Dibartola, J.S. Mattoon, D. Smeak, D. Chew...

Les especialitats estan dividides en Medicina Interna General (Renal, Digestiva, Endocrina), Neurologia, Oncologia, Cirurgia de teixits tous, Traumatologia, Cardiologia, Diagnòstic per Imatge, Cures Intensives, Oftalmologia i Dermatologia.

La majoria de pacients entren pel matí al servei que els correspon per la seva patologia i, depenent de les proves complementàries que s'hagin de fer, són examinats només en aquest servei o en altres addicionals. L'equip de treball està integrat per diversos professors de cada especialitat (caps de servei), veterinaris residents, veterinaris interns i l'equi d'auxiliars. A més, a cada servei estan els estudiants dels darrers anys de carrera (seniors).

Generalment solen ser els estudiants els que fan la primera visita amb els propietaris; prenen l'anamnesi i fan la primera exploració física; després fan una segona exploració i discuteixen el cas amb els veterinaris residents i es fan les proves complementàries necessàries. Més tard, en els "rounds", es reuneixen tots els membres de cada servei i es discuteix cada cas. És una experiència molt interessant per a un veterinari poder estar en centres de referència com aquest. ●

José Manuel Mora
 Hospital Veterinari de la Universitat d'Ohio, Estats Units

Fira Barcelona

23.10.03
26.10.03

Montjuïc
 Palau 2
www.sizoo.com

Corre. La 12ª edició de Sizoo ja és aquí.

Vine a Sizoo, l'únic Saló Internacional a Espanya per als professionals dels animals de companyia.

Un Saló líder al sector, que en la seva última edició va rebre 12.600 professionals procedents de tot Espanya i dels principals països del món.

Un Saló modern i en constant evolució que ofereix nous serveis com l'innovador sistema d'acreditació professional Fir@key, que et permetrà rendibilitzar encara més la teva participació.

Un Saló que convoca diferents activitats per captar l'interès de tots els professionals.

Informació i reserves: tel.: 902 233 200 / www.sizoo.com

SIZOO
2003
 Saló Internacional de la Zootècnica

Lisboa, nostàlgica i literària

LA CAPITAL PORTUGUESA SEDUEIX ELS VISITANTS PEL SEU ENCANT DISCRET I LA VITALITAT DELS SEUS BARRIS MÉS ANTICS

Text: Xavier Grau

L'indret més destacat de la capital portuguesa, la Plaça do Comércio, ofereix la síntesi rotunda de l'essència de Lisboa. Ciutat encantadora, discreta, bellíssima i vital, la capital portuguesa sedueix la mirada lenta, pausada i nostàlgica. Des d'aquesta plaça, presidida pel monument a José I, s'obren carrers empinats que ens condueixen a racons a vegades íntims, a vegades inquietants, que resumeixen ràpidament a la vista del viatger el passat d'un país que ens resulta proper i llunyà, veí i desconegut.

Als carrerets de Rossio, antic lloc d'instal·lació del mercat medieval, s'hi respira el bullici vital d'uns espais propers i diversos com el Teatro Nacional Doña Maria II, l'estació de Rossio, l'Arco da Bandeira o la Calçada da Gloria i el funicular que ens condueix al mirador de São Pedro de Alcântara. És, la Baixa, zona arrasada pel terratrèmol de 1755, el cor d'una Lisboa

refeta i reconstruïda per ser immortalitzada segles després per Pessoa.

CASTELO DE SÃO JORGE

La visió més espectacular i panoràmica de Lisboa s'obté des dels miradors del Castelo de São Jorge, al barri de l'Alfama, on conflueix la història èpica de la capital i el recull de les llegendes més preuades dels lisboetes. Com aquella que explica que l'heroi Martim Moniz va sacrificar la seva vida davant els àrabs per aconseguir la reconquesta cristiana de l'emplaçament. Jardins tranquils, verds i acollidors envolten una zona que atrau milers de visitants cada any.

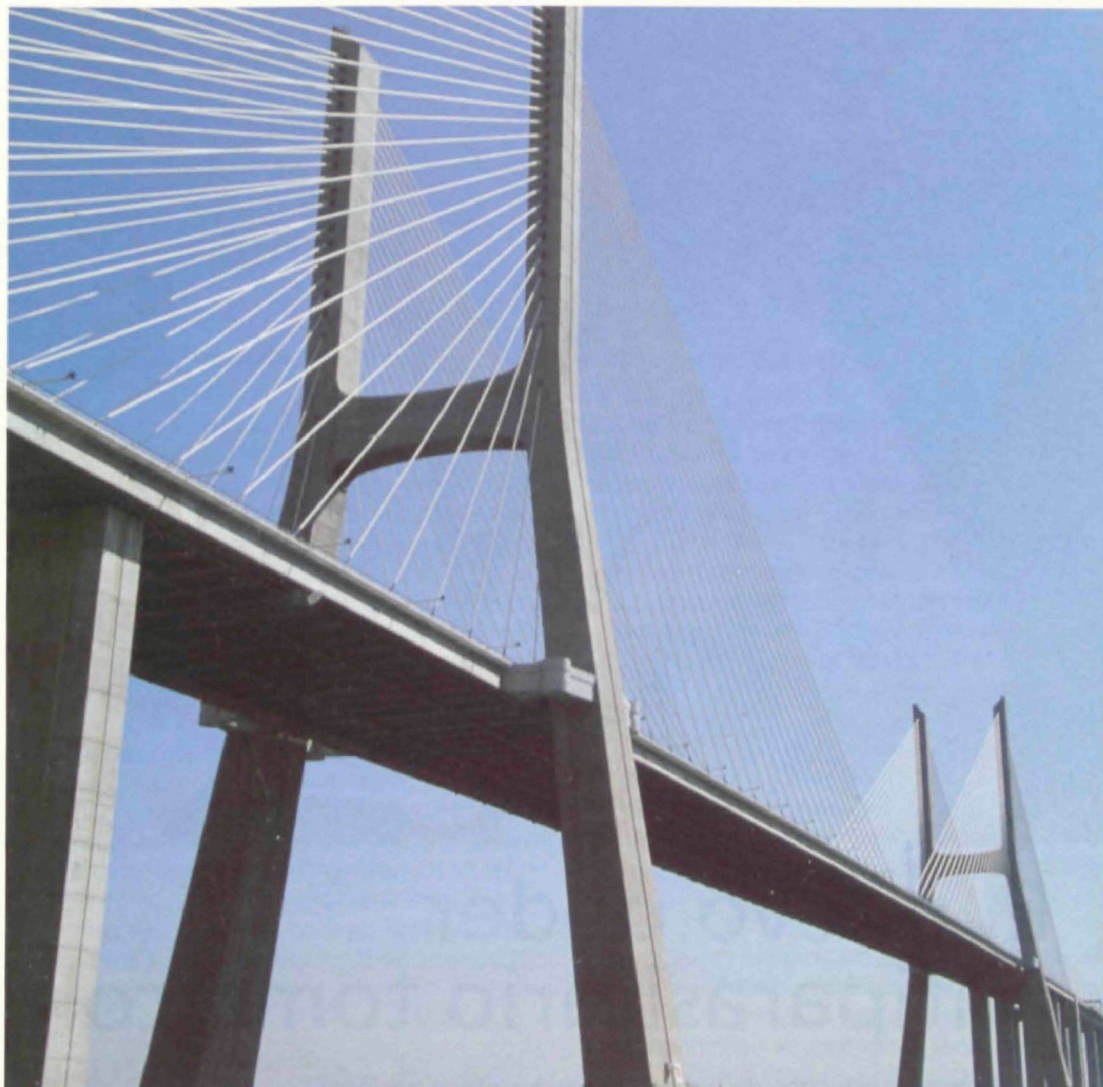
Diversos espectacles i sales d'exposicions il·lustren el passat de la ciutat i ofereixen informació pràctica sobre els llocs d'interès i les activitats principals de la ciutat.

L'encant de Rossio i l'espectacularitat del Castelo de São Jorge combinen perfectament

La Baixa és el cor d'una ciutat que ha estat reconstruïda per passar a ser immortal en els textos de Pessoa

L'AIRE MELANCÒLIC DEL FADO RECORRE ELS CARRERONS DE EL CHIADO AMB HISTÒRIES D'AMORS IMPOSSIBLES

BELÉM

Situat a l'oest de la ciutat, aquest barri acull dos monuments significatius de Lisboa i que mereixen una visita inexcusable: la Torre de Belém i el Mosteiro dos Jerónimos, declarat patrimoni mundial per la Unesco (1983).

davant el viatger amb l'atracció de El Chiado, la zona més elegant de Lisboa fins a mitjan segle XIX i la més coneguda arreu del món després del tràgic incendi que va cremar l'any 1988 una part important de la seva superfície.

Els carrers d'aquest barri, els petits restaurants i les tavernes amb moviment constant són acollidors i sorprenents a parts iguals.

L'ambient és constant als petits restaurants i a les tavernes

I és aquí, entre carrerets amagats, on el folclore portuguès destil·la la seva millor essència a través del fado, el cant melancòlic i atractiu, visualitzat en intèrprets vestides de negre que ens expliquen històries d'amors tràgics.

CIUTAT COBEJADA

Per la seva ubicació estratègica, oferint la cara atlàntica de la península Ibèrica, Lisboa ha estat sempre objecte de desig per romans (que al segle III a.C. la bategen amb el nom de Felicitas Julia) i pels musulmans (que s'hi establiren entre el 711 i el 1147 quan els expulsa Alfons I Henriques). Sota domini àrab és quan la ciutat, que en aquells temps es deia Al-Ushbuna, floreix cultural i econòmicament.

L'any 1755 el gran terratrèmol que arrasa Lisboa dona peu també a la reconstrucció impulsada pel primer ministre, el marquès de Pombal, que projecta una capital il·lustrada on s'hi alcen nous edificis administratius i comercials, a més d'escoles i espais públics. I després seran els exèrcits napoleònics, les tropes de Wellington, el pas de la monarquia a la república i el cop del 25 d'abril de 1974 els que deixaran dibuixat un paisatge urbà i humà divers que ningú millor que José Saramago explica a la seva obra *Viaje a Portugal*.

Promectine

Ivermectina (D.C.I.)

El nuevo poder antiparasitario toma color

La primera Ivermectina de formulación y desarrollo nacional

A partir de ahora, el poder de la ivermectina inyectable cambia su aspecto: el excipiente especial de **Promectine** aporta la coloración amarilla que identificará la especialidad antiparasitaria de referencia. Su especial fórmula, sin propilenglicol, contiene un **vehículo de absorción mixta** o de dos fases: una primera da lugar a una rápida absorción, y una segunda que permite una mayor persistencia de las concentraciones en plasma. Una vez más, **Invesa** ofrece a los veterinarios una herramienta terapéutica que marcará diferencias.

PRESENTACIONES: VIALES DE 50 ML, 250 ML Y 500 ML.

COMPOSICIÓN: Ivermectina, 10 mg. Alcohol bencílico, 23,2 mg. Excipiente c.s.p. 1 ml. **INDICACIONES Y ESPECIES DE DESTINO:** BOVINOS: PROMECTINE está indicada para el tratamiento efectivo de nematodosos gastrointestinales y pulmonares, miasis, pediculosis, chinchorros y ácaros de la sarna psoróptica y sarcóptica. También como una ayuda en el control de piojos masticadores, ácaros de la sarna conóptica y garrapatas bovinas tropicales. Nematodosos gastrointestinales: *Ostertagia ostertagi* adultos y formas inebidas. Nematodosos pulmonares: *Dictyocaulus viviparus* (adultos). Otras nematodosos: *Thelazia spp.* (adultos), *Parafilaria bovicola* (adultos). Miasis (los tres estadios parasitarios) *Dermatobia hominis*, *Hypoderma spp.* Pediculosis: *Linognathus vituli*, *Haematopinus eurysternus*, *Solenopotes capillatus*. Sarnas y otras acariosis producidas por: Ácaros: *Psoroptes ovis* (sin. *P. communis* var. *bovis*), *Sarcoptes scabiei* var. *bovis*. Chinchorros: *Ornithodoros savignyi*. La inyección de PROMECTINE ayuda en el control de: Piojos masticadores: *Damalinia bovis*. Garrapatas bovinas tropicales: *Boophilus microplus*, *B. decoloratus*. Ácaros de la sarna conóptica: *Chorioptes bovis*. Las entidades clínicas a tratar serán causadas por formas parasitarias sensibles a la ivermectina. **POSOLOGIA Y MODO DE ADMINISTRACIÓN:** Administrar por vía subcutánea a la dosis recomendada de 0,2 mg de ivermectina por kg de peso vivo (equivalente a 1 ml/50 kg p.v.) en dosis única. Inyectar en el pliegue de la piel delante o detrás de la espalda. Se recomienda usar una aguja de calibre 16 y de 15 a 20 mm de largo. Use un equipo estéril. Para asegurar la dosis correcta se debe determinar exactamente el peso del animal. **PRECAUCIONES ESPECIALES PARA SU UTILIZACIÓN:** No inyectar por vía intramuscular o intravenosa. Utilizar equipo estéril de inyección y desinfectar la zona de aplicación para disminuir el riesgo de infecciones por *Clostridium*; dichas infecciones en caso de aparecer serán progresivamente tratadas con los antibióticos adecuados. Se recomienda que los animales a tratar estén previamente vacunados frente a dichas infecciones. Debe evitarse el contacto entre rebaños infectados tratados y no tratados y entre rebaños no infectados hasta al menos 7 días después del último tratamiento. El producto es efectivo en todos los estadios de la hipodermosis, no obstante es muy importante tratar en el momento adecuado al final de la época de la mosca de los barros; la destrucción de las larvas de *Hypoderma* cuando éstas se encuentran en zonas vitales, generalmente causa reacciones negativas en los hospedadores. Al matar al *Hypoderma lineatum* cuando se encuentra en el tejido periesofágico puede causar salivación y timpanismo; al matar al *Hypoderma bovis* cuando se encuentra en el conducto vertebral puede causar tambaleos o parálisis. El ganado vacuno debe ser tratado, bien antes o después de estos estadios de los barros. El ganado bovino tratado con el producto después de la estación de la mosca puede volver a tratarse con el mismo durante el invierno para el control de los parásitos internos, ácaros de la sarna y piojos sin peligro de reacciones relacionadas con los barros. El uso frecuente y repetido de la ivermectina puede desarrollar resistencias. **PRECAUCIONES ESPECIALES DE SEGURIDAD QUE HA DE TOMAR LA PERSONA QUE ADMINISTRE O MANIPULE EL PRODUCTO:** No fumar ni beber mientras se maneja el producto. Lavar las manos después de su uso. Mantener fuera del alcance de los niños. En caso de auto-inyección accidental dirigirse a un centro médico mostrando la etiqueta, caja o prospecto del producto. Si se produce derrame del producto se debe evitar que entre en contacto con los ojos, mucosas, heridas o piel inflamada. Se recomienda lavar la zona con agua abundante. **CONTRAINDICACIONES:** Las ivermectinas no son bien toleradas por algunas especies animales para las que no esté autorizado el medicamento (se han observado graves casos de intolerancia con resultado de muerte en perros, especialmente en collies, perros pastores ingleses, otras razas semejantes y sus cruces, así como en tortugas y tórtolas). **ADVERTENCIAS ESPECIALES:** No administrar a hembras en lactación cuya leche se destine al consumo humano o en los 28 días previos al parto. **EFFECTOS SECUNDARIOS:** En algunos bovinos, después de la administración subcutánea del producto, se han observado reacciones inflamatorias en el punto de inoculación. Estas reacciones desaparecen sin tratamiento. **INTERACCIONES:** No se han descrito. La ivermectina administrada por inyección subcutánea ha sido utilizada simultáneamente con vacunas de la fiebre aftosa y de clostridios, sin que se hayan detectado interacciones. **UTILIZACIÓN DURANTE LA GESTACIÓN Y LA LACTANCIA:** Al nivel de utilización recomendado, no se observaron efectos adversos sobre la fertilidad o la gestación en los animales recomendados. Cuando la leche va a usarse como alimento humano no aplicar el producto en vacas en lactación y en los 28 días previos al parto. **SOBREDOSIFICACIÓN:** Una dosis única de 4,0 mg de ivermectina por kg administrada por vía subcutánea a bovinos produjo ataxia y depresión. De presentarse problemas de sobredosificación, realizar un tratamiento sintomático. **TIEMPO DE ESPERA:** Carne: 39 días. No administrar a vacas en lactación cuya leche se destine a consumo humano, ni en los 28 días previos al parto. **CONDICIONES DE CONSERVACIÓN:** Conservar a temperatura inferior a 25 °C, en lugar seco y al abrigo de la luz. El periodo de validez del envase una vez abierto es de 28 días. **PRESENTACIONES:** Envases de 50, 250 y 500 ml. Registro n.º 1475-ESP. Los medicamentos deben mantenerse lejos del alcance de los niños. Dispensación con receta veterinaria

INDUSTRIAL VETERINARIA, S.A.
Productos de Sanidad Animal
C/ Esmeralda, 19. 08950 ESPLUGUES DE LLOBREGAT (Barcelona) Tel. 934 706 270 Fax 933 727 556
e-mail: invesa@invesagroup.com www.invesagroup.com

Medi ambient i Veterinària

TANT EN LA FUNCIO PÚBLICA COM EN EL CAMP PRIVAT, L'ACTIVITAT MEDIAMBIENTAL OFEREIX UN GRAN FUTUR PER ALS VETERINARIS

Text: Isidre Ferran i Allué. Delegat territorial del Departament de Medi Ambient a Barcelona

Sostenibilitat, impacte ambiental, desenvolupament sostenible... Aquestes són paraules que en els últims anys són utilitzades molt sovint. Els veterinaris que ja tenim uns quants anys d'experiència hem incorporat molt recentment aquests mots al nostre llenguatge. L'escassa sensibilitat mediambiental que hi havia abans va impedir la formació a les nostres facultats sobre els aspectes veterinaris amb incidència ambiental.

Avui en dia, el veterinari està perfectament preparat per a desenvolupar tasques relacionades amb el medi ambient. Tanmateix, això no es correspon amb el reduït nombre de veterinaris dedicats al sector. Els professionals que treballen en empreses mediambientals sovint són enginyers i biòlegs. Seria molt interessant que des de les associacions i col·legis professionals es fomentés aquesta sortida professional que té un gran futur per endavant.

Seria molt interessant que les associacions professionals fomentessin la sortida professional en el sector del medi ambient

Hi ha un gran desconeixement dels veterinaris que exerceixen la professió al Departament de Medi Ambient, ja sigui en activitats de fauna o en l'avaluació de la incidència ambiental de les empreses. La Funció Pública també ens ofereix la possibilitat de treballar al servei dels ajuntaments i dels consells comarcals en aspectes locals i comarcals del medi ambient que afecten molt directament a la població que viu al territori.

Al Departament de Medi Ambient, els veterinaris desenvolupen tasques d'inspecció i gestió relacionades amb la protecció dels animals de companyia i de la fauna salvatge, i en les activitats de foment i recuperació d'espècies de fauna salvatge autòctona protegides. També

tenen encomenada la gestió del registre i la inspecció dels nuclis zoològics. Els veterinaris participen en la gestió de les activitats cinegètiques i de pesca continental, i són responsables de la gestió de les Àrees Privades de Caça i de les Reserves Nacionals de Caça de Catalunya.

Una altra de les funcions dels veterinaris al Departament de Medi Ambient és l'avaluació i elaboració d'informes relacionats amb les emissions contaminants a l'aigua, a l'aire i al sòl de les activitats amb incidència ambiental, d'acord amb la Llei d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental.

Però, és en el camp privat on la professió veterinària pot créixer molt més. Catalunya va ser la primera comunitat autònoma de l'Estat que va transposar la Directiva Europea de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació, mitjançant la Llei d'Intervenció Integral de l'Administració Ambiental. La transposició de la directiva afecta a totes les activitats amb incidència ambiental, ja sigui elevada o lleu. Això va acompanyat de la possibilitat d'acreditar a Entitats Ambientals de Control per què realitzin les inspeccions i controls en aquestes empreses. A les entitats col·laboradores del Departament de Medi Ambient els veterinaris poden desenvolupar una gran tasca. No es pot oblidar el gran nombre d'explotacions ramaderes que cal controlar i inspeccionar en els tràmits de les llicències i autoritzacions ambientals, i aquí la figura del veterinari és essencial.

Per finalitzar voldria també encoratjar als veterinaris perquè participin en les consultories ambientals que elaboren els projectes d'explotacions ramaderes i indústries agroalimentàries. Hi ha poques consultories gestionades o participades per veterinaris.

Estic convençut que facilitar informació ambiental des dels col·legis veterinaris i difondre les tasques que els veterinaris poden realitzar en relació al medi ambient farà possible que en poc temps el professional veterinari estigui representat als diferents fòrums ambientals, i la sortida mediambiental del veterinari quedi consolidada. ●

Affinity Petcare crea un grup de suport internacional

Affinity Petcare, la divisió d'aliments per a gossos i gats del grup Agrolimen, acaba de constituir l'Affinity Veterinary Advisory Council (AVAC), un grup de prestigiosos especialistes dels Estats Units, Regne Unit, França, Itàlia, Alemanya i Espanya, que col·laboraran amb l'equip de R+D d'Affinity Petcare aportant una visió externa a l'activitat investigadora de l'empresa.

Els objectius principals del grup seran participar en la definició i proposta d'estudis relacionats amb la gamma d'Advance Veterinary Diets en els centres on treballa o col·laboren; ser l'òrgan consultiu de les iniciatives d'Affinity Petcare a través del coneixement de les diferents disciplines i especialitats del grup; i formació de l'*speakers group* o llista de ponents preferents per realitzar conferències de llurs respectives especialitats tècniques en congressos o seminaris patrocinats per Advance Veterinary a través del seu coneixement de la companyia i els seus productes.

El grup està format pels següents experts: Dra. Deborah Greco de The Animal Medical Centre (Estats Units); Dr. Tonatiuh Melgarejo de la Kansas State

University (Estats Units); Dra. Theresa Fossum del College of Veterinary Medicine Texas, A&M University (Estats Units); Dr. Guillermo Couto de The Ohio State University (Estats Units); Dra. Mariona Camps de The Animal Medical Centre (Estats Units); Dr. Claudio Bussadori de la clínica veterinària Gran Sasso (Itàlia); Dr. Michael E. Herrtage de la University of Cambridge (Regne Unit); Dr. Ingo Nolte de la Klinik für Kleintiere Krankheiten (Alemanya); Dr. Dominique Héripret de la Clinique Vétérinaire Frégis (França); Dr. Lluís Ferrer, rector de la Universitat Autònoma de Barcelona; i Josep Campmany, director de Serveis Professionals d'Affinity Petcare i coordinador general de l'AVAC. ●

D'esquerra a dreta, Josep Campmany, Dominique Héripret, Lluís Ferrer, María Camps, Claudio Bussadori, Theresa Fossum, Tonatiuh Melgarejo, Guillermo Couto, Ingo Nolte.

Jornades per a veterinaris d'equins al Congrés d'AVEPA

El 38è Congrés Nacional de l'Associació Espanyola de Veterinaris de Petits Animals (AVEPA), que aquest any es celebra a Sevilla del 10 al 12 d'octubre, presenta com a novetat una jornada dedicada exclusivament per als veterinaris especialistes en èquids.

Aquesta iniciativa organitzada conjuntament entre l'Associació Espanyola de Veterinaris Especialistes en Èquids (AEVEE) i AVEPA pretén a la vegada estar en línia amb la idea de la consideració del cavall com animal de companyia, i seguir la tendència internacional de vincular en el temps i l'espai físic les jornades tècniques d'aquestes dues especialitats.

El disseny del contingut científic ha estat desenvolupat per AEVEE, presentant una jornada d'un alt nivell tècnic amb la presència de reconeguts ponents internacionals. Els especialistes en èquids tindran alhora l'oportunitat de conèixer amb altres companys veterinaris i gaudir de l'ambient de l'exposició comercial i dels actes socials vinculats tradicionalment al Congrés d'AVEPA.

La jornada tindrà lloc el dissabte 11 d'octubre a la Sala Ronda del Palau de Congressos de Sevilla. Seran 7 conferències d'una hora de durada cadascuna, pre-

sentades per conferenciant estrangers com la Dra. María Masri del Departament de Medicina i Zootècnica d'Equins de l'U-NAM, Mèxic; el Dr. Eric Mueller, cap de personal de l'Hospital Docent de Grans Animals de la Universitat de Geòrgia, i la Dra. Joy Olsen, veterinària Senior dels Serveis Tècnics de Bayer Health Care, empresa patrocinadora de la Jornada.

Els temes a tractar seran els següents: disfàgies en èquids; diarrea aguda i crònica; osteoartritis en cavalls; actualització sobre patogènia, prevenció i tractament de les adhesions abdominals en cavalls; criptorquidectomia i ovariectomia tradicional i laparoscòpica en el cavall; i tractament de la Infusura aguda. ●

PER A MÉS INFORMACIÓ

Web d'AVEPA:
www.avepa.org
 Web del Congrés:
www.avepa.org/Sevilla2003/index.htm

La protecció de les tortugues, a debat

ES CELEBRA A SENEGAL UN CONGRÈS INTERNACIONAL DE CONSERVACIÓ DE QUELONIS AMB REPRESENTACIÓ VETERINÀRIA CATALANA

Text: Albert Martínez Silvestre. Director del Centre de Recuperació d'Amfibis i Rèptils de Catalunya (CRARC)

Del 17 al 23 de juny es va celebrar a Saly (prop de Dakar, Senegal) el Congrés Internacional de Conservació de les Tortugues, l'esdeveniment més important del món sobre programes de conservació de totes les espècies de quelonis. Hi van assistir més de 150 experts de tot el món, entre ells Albert Martínez-Silvestre en representació d'Espanya i com a membre del comitè científic. El congrés estava anunciat des de feia més d'un any i això va permetre que certs països generalment absents en aquests tipus de congressos com Zaire, Tanzània, Madagascar, Surinam, Índia, Colòmbia, Togo, Nepal o Sierra Leone fossin presents.

Alguns temes van ser de gran impacte, com la problemàtica de conservació de les tortugues asiàtiques, moltes de les quals estan en perill d'extinció per un mercat de consum i de creences místiques que fa que es capturin sense cap control. Les tortugues marines van ser fruit d'un monogràfic especial el darrer dia, en el qual es va posar especial interès en la conservació i respecte internacional de les rutes migratòries de les que fan llargs viatges, com la tortuga llaüt (la més gran del món, amb una llargada de 3 metres i un pes que supera la mitja tona) o la tortuga babaua.

També es va parlar del problema que representen les noves mascotes de companyia quan són asilvestrades i s'adapten a nous climes que no els són propis. La tortuga de Florida és un problema a nivell planetari i pot acabar convertint-se en un altre "cranc de riu americà" si no es posa alguna solució al respecte. Des del comitè científic del congrés es va demanar una aturada total del comerç d'espècies potencialment invasives, ampliant per tant l'actual mesura de limitació d'entrada d'espècies al mercat europeu.

Dins de l'apartat veterinari, es va parlar de les malalties que afecten a la conservació de les tortugues i també de l'ús dels nous anestèsics injectables com la barreja medetomidina/atipamezol en tortugues. El representant del CRARC i també de l'equip de Patologia Mèdica de la Facultat de Veterinària de la UAB va exposar un nou sistema d'extracció de sang en tortugues d'aigua molt senzill i que pot aplicar-se en tortugues de mida molt petita. A més va aprofundir en el sistema d'eutanàsia humanitària de tortu-

gues mitjançant l'ús de barbitúrics intravenosos.

L'equip del CRARC va aprofitar l'estada a Senegal per a visitar les instal·lacions d'entitats dedicades a la cria i reintroducció d'espècies de tortugues autòctones, com la "Village des Tortues de Noflaye". Durant l'estada es va comprovar la gran voluntat de treball que tenen per salvar les darreres poblacions de la tortuga d'esperons (*Geochelone sulcata*), la tortuga continental més gran del món, amb els mínims mitjans tecnològics de què disposen. Així mateix es va establir un inici de col·laboració en informació sobre tractament d'algunes malalties que tenen les cries de tortugues nascudes al centre. ●

A l'esquerra, el comitè científic del Congrés lliura el Premi a la Conservació de Tortugues al representant de Colòmbia (en primer terme). A la dreta, Albert Martínez-Silvestre amb Maria, responsable del Centre de Reproducció de Tortugues Gegants de Noflaye (Senegal)

23 de maig de 2003

DESINFECCIÓ DE VEHICLES DE TRANSPORT ANIMAL

El Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya (DARP) ha impulsat 4 centres nous de neteja i desinfecció de vehicles de transport animal a les comarques del Solsonès, el Pla d'Urgell, l'Urgell i la Noguera. També negocia amb les administracions locals, les ADS, els comerciants, els transportistes i en alguns casos amb el Ministeri d'Agricultura espanyol (MAPA) la creació de 13 centres més per tal que les rutes d'entrada i sortida de Catalunya estiguin totalment cobertes per aquests centres de desinfecció. Actualment a Catalunya hi ha 69 centres instal·lats als escorxadors frigorífics i 23 en empreses relacionades amb la ramaderia.

28 de maig de 2003

LA GOSSERA DE BARCELONA, SATURADA PELS ABANDONAMENTS

El nombre d'animals abandonats a la ciutat de Barcelona durant els primers cinc mesos de l'any ha augmentat el doble que l'any anterior i ha col·lapsat el centre municipal d'acollida, tal com reconeix la Fundació Altarriba, gestora del centre. Els abandonaments des de començament d'any sumen 689, davant 542 adopcions i rescats. A finals de maig, el centre d'acollida té 190 gossos, els quals ocupen la pràctica totalitat de les instal·lacions.

ELS CASOS DE "VAQUES BOGES" AUGMENTARAN UN 30% EL 2003

Segons declaracions del director general de ramaderia del govern central, Carlos Escribano, l'any 2003 es registraran a Espanya entre 160 i 180 casos d'EEB, el que suposarà un 30% més que l'any passat. Espanya és un dels quatre països europeus on la curva de casos d'encefalopatia espongiforme bovina segueix en fase ascendent (els altres països són Irlanda, Holanda i Luxemburg), la qual cosa confirma que les farines càrniques il·legals es van continuar utilitzant al menys fins l'any 1998.

FRANÇA CREA UN ORGANISME DE COOPERACIÓ VETERINÀRIA

Acaba de ser constituïda França Veterinària Internacional (FVI), una agrupació

d'interès públic amb l'objectiu de promoure la cooperació internacional en el camp sanitari i veterinari. FVI està integrada per l'Agència Francesa de Seguretat Sanitària dels Aliments (AFSSA), el Centre de Cooperació Internacional en Investigació Agronòmica per al Desenvolupament (CIRAD), les Escoles Nacionals Veterinàries, l'Institut per a la Formació del Personal del Ministeri d'Agricultura (INFOMA) i la Xarxa de laboratoris veterinaris departamentals.

FUSIÓ D'HYPOR I GENEX EN EL SECTOR DE LA GENÈTICA PORCINA

Hypor, companyia de genètica porcina del Grup Nutreco i Genex, empresa canadenca també dedicada a la millorar genètica porcina, formalitzen el seu acord de fusió. La nova empresa tindrà una presència principal en el sector de la genètica porcina a Canadà, Japó, Espanya i Bèlgica, així com unes sòlides perspectives d'expansió als Estats Units, Llatinoamèrica i la resta d'Europa. Nutreco tindrà el 50% de les accions de la nova empresa que comptarà amb unes vendes aproximades de 30 milions d'euros a l'any i 200 treballadors.

30 de maig de 2003

UN 25% DELS ALIMENTS DELS ESPANYOLS SÓN PRODUCTES CARNIS

Els espanyols dediquen una quarta part

de la despesa en alimentació a productes carnis, segons es posa de manifest durant la celebració a Madrid de la tercera edició del Seminari AECOC de Productes Carnis i Elaborats. La carn és, després del peix congelat, el producte que més va augmentar el seu consum l'any 2002. Espanya es caracteritza per un elevat consum de carnis joves, encara que el producte líder és el pernil, amb un consum mitjà d'un pernil per habitant i any. Les comunitats autònomes que més carn consumeixen són Castella i Lleó, La Rioja, Galícia i Aragó, mentre que en la banda oposada es situen Múrcia, Andalusia i Cantàbria.

NEIX LA PRIMERA MULA CLONADA DEL MÓN

La revista "Science" presenta Gema d'Idaho, una mula clonada nascuda el passat 4 de maig producte del treball d'un equip d'investigadors de les universitats d'Idaho i Utah (EE.UU.). Gema d'Idaho és germana d'una mula campiona de curses propietat d'un home de negocis. El desenvolupament del clon equi ha suposat tres anys de treball per als investigadors i un total de 113 intents en 14 embarassos d'animals utilitzant l'ADN de la mula original. Segons els experts, la criatura obre pas a noves vies per resoldre el càncer entre els humans.

3 de juny de 2003

UNA NOVA VACUNA PODRIA SER LA SOLUCIÓ PER A L'EEB

Un grup d'investigadors de la universitat de Toronto (Canadà) estan desenvolupant una vacuna que podria ser eficaça contra l'EEB, l'Scrapie i la malaltia de Creutzfeld-Jacobs, segons un article publicat en el diari britànic "The Guardian". Els científics, dirigits pel professor Cashman, van prendre prions normals i els van forçar a transformar-se en llurs formes anormals en un plat Petri. Després van introduir els aminoàcids dels prions anormals en una mol·lècula coneguda per provocar una resposta immune en ratolins, els quals van començar a generar anticossos contra els aminoàcids. Actualment, els científics treballen en una vacuna contra prions anormals en ratolín. Si funciona, la provaran en vacú i oví.

EL CENS PORCÍ ESPANYOL CAU EL 12% DURANT EL 2002

El cens porcí espanyol es va situar l'any 2002 en 25,4 milions de caps de bestiar, xifra que suposa un descens del 12% en relació amb l'any anterior, segons dades del cens facilitades pel Ministeri d'Agricultura (MAPA). D'aquesta xifra, 23,51 milions són de ramat intensiu (1,4% menys que el 2001) i 1,87 milions són de ramat extensiu (10,5% menys que l'any anterior). A Catalunya, el descens va ser del 3,4%, fins arribar als 5,89 milions de caps de bestiar.

4 de juny de 2003

APROVADA LA LLEI DE QUALITAT ALIMENTÀRIA

El Parlament de Catalunya aprova per unanimitat la nova Llei de Qualitat Alimentària (LQA), on s'estableixen les normes que han de garantir la qualitat dels productes alimentaris d'acord amb la normativa europea. El text estableix els sistemes de control de qualitat interns que han de seguir tots els sectors implicats, així com el règim de sancions, que, en cas d'infracció molt greu, preveu multes de fins a 1,2 milions d'euros. La nova llei recopila i actualitza tot un seguit de normatives fins ara disperses, com per exemple la regulació dels requisits que han de complir els productes que es vulguin acollir als distintius d'origen i de qualitat.

IMPOSSIBLE COMPLIR AMB LA NORMA D'INCINERACIÓ

El director general de Qualitat i Evaluació Ambiental del Ministeri de Medi Ambient, Germán Glaría, reconeix davant les organitzacions agràries i les associacions sectorials ramaderes que la norma de subproductes de la Unió Europea, que va entrar en vigor el passat 1 de maig, és "impossible de complir a Espanya". Les organitzacions del sector demanen l'aplicació d'un període de transició nacional per al compliment de la norma, ja que la pròpia Administració reconeix la seva incapacitat per fer-la complir o per aconseguir una moratòria comunitària.

10 de juny de 2003

RISC DE PANDÈMIA D'INFLUÈNÇA ORIGINADA PER AUS SILVESTRES

La revista "Nature" publica un estudi del professor Yi Guan, de la universitat de Hong Kong, en el qual es demostra que el virus de la influència aviària està mutant i saltant d'espècie en espècie més del que els científics pensaven inicialment. El professor Yi Guan ha sequenciat gairebé 500 de la influència recollits de mostres dels mercats d'aus de la Xina entre els anys 2000 i 2001. El resultat de l'estudi ha posat de manifest que els ceps del virus de la influència en ànecs domèstics ja han adquirit gens de virus dels pollastres i tindrien el potencial d'envair cèl·lules humanes.

17 de juny de 2003

ESpanya, PRINCIPAL PRODUCTOR EUROPEU D'ALIMENTS PER A PORCS

La producció d'aliments compostos a la Unió Europea (excepte Grècia i Luxemburg) durant l'any 2002 va ser de 124,9 milions de tn, el que suposa un descens d'1,5 milions de tones en relació amb l'any 2001, segons un informe elaborat per la Federació Europea de Fabricants d'Aliments per Animals. Tanmateix, en el cas dels aliments compostos per als porcs, Espanya ha incrementat la seva producció un 4% en el mateix període. En els darrers sis anys, la producció espanyola d'aquest tipus d'aliments ha augmentat en un 50%, consolidant-se com el principal país productor de la UE, amb un 20% de la producció total comunitària.

PROHIBITS ELS ANTIBIÒTICS EN L'ALIMENTACIÓ ANIMAL

El Parlament europeu té previst adoptar un informe que recolza el text del Consell amb restriccions addicionals per a l'ús d'additius en l'alimentació animal. Així, el Parlament aprova la comercialització i ús d'antibiòtics en l'alimentació animal fins a finals de l'any 2005. Excepcionalment, es permet la utilització fins a finals de l'any 2008 de coccidiostàtics i histomostàtics com additius per a pinsos, ja que aquestes substàncies es consideren imprescindibles en la producció avícola. Després d'aquest any aquests antibiòtics també es prohibiran en l'alimentació animal amb l'excepció que s'aprovi una legislació addicional.

19 de juny de 2003

ELS RAMADERS CATALANS LLENÇEN UNA MARCA DE LLET

La cooperativa Lleters de Catalunya, que agrupa a 7 cooperatives amb el 25% de la producció de llet del principat, i l'associació Iparlat, comercialitzadora de la marca de llet Kaiku, s'uneixen per llençar al mercat la marca Llet Nostra. Amb aquesta iniciativa, els promotors pretenen assolir una quota del 20% del mercat i una facturació estimada en 100 milions d'euros per als propers dos anys. El llençament de la nova marca suposarà una inversió inicial de 18 milions d'euros, que es destinarà a la construcció d'una planta a Catalunya prevista per l'agost del 2004. Mentrestant, la nova llet es processarà en una planta que Iparlat té a Urmieta (País Basc). Iparlat retirarà la llet Kaiku del mercat català per evitar la competència amb la marca Llet Nostra.

Recull de legislació

ALIMENTS

Ordre APA/1369/2003, de 19 de maig, per la qual es ratifica la modificació del Reglament de la Indicació Geogràfica Protegida "Ternera Asturiana".
BOE nº 129, 30/5/2003

Correcció d'errades de la Directiva 95/45/CE de la Comissió, de 26 de juliol de 1995, per la qual s'estableixen criteris específics de puresa en relació amb els colorants utilitzats en els productes alimentaris.
DOCE L 135, 3/6/2003

Reial Decret 604/2003, de 23 de maig, pel qual s'estableixen els mètodes de presa de mostres i d'anàlisi per al control oficial de les dioxines i la determinació de policlorobifenils (PCB) similars a les dioxines en els productes alimentaris.
BOE nº 134, 5/6/2003

Ordre SCO/1512/2003, de 2 de juny, per la qual es modifica l'annexa del Reial Decret 1917/1997, de 19 de desembre, pel qual s'estableixen les normes d'identitat i puresa dels additius alimentaris diferents de colorants i edulcorants utilitzats en els productes alimentaris.
BOE nº 138, 10/6/2003

(2003/426/EC) Decisió de la Comissió, de 5 de juny de 2003, per la qual s'autoritza la comercialització del "suc de noni" (suc del fruit de *Morinda citrifolia* L.) com a nou ingredient alimentari de conformitat amb el Reglament (CE) nº 258/97 del Parlament Europeu i del Consell.
DOCE L 144, 12/6/2003

(2003/427/CE) Decisió de la Comissió, de 5 de juny de 2003, per la qual s'autoritza la comercialització d'oli ric en DHA (àcid docosahexaenoic) procedent de la microalga *Schizochytrium sp.* com a nou ingredient alimentari de conformitat amb el Reglament (CE) nº 258/97 del Parlament Europeu i del Consell.
DOCE L 144, 12/6/2003

Reglament (CE) nº 1209/2003 de la Comissió, de 16 de juny de 2003, pel qual es modifiquen les annexes I i II del Reglament (CEE) nº 2377/90 del Consell pel qual s'estableix un procediment comunitari de fixació dels límits màxims de residus de medicaments veterinaris en els aliments d'origen animal.
DOCE L 149, 17/6/2003

Directiva 2003/60/CE de la Comissió, de 18 de juny de 2003, per la qual es modifiquen les annexes de les Directives 76/895/CEE, 86/362/CEE, 86/363/CEE i 90/642/CEE del Consell, en allò referent a la fixació dels continguts màxims de determinats residus de plaguicides sobre i en els cereals, sobre i en els aliments d'origen animal i sobre i en determinats productes d'origen vegetal, incloses les fruites i les hortalisses.
DOCE L 155, 24/6/2003

ALIMENTACIÓ ANIMAL

Reglament (CE) nº 871/2003 de la Comissió, de 20 de maig de 2003, relatiu a l'autorització permanent d'un nou additiu, tetròxid de manganès, en l'alimentació animal.
DOCE L 125, 21/5/2003

Reglament (CE) nº 877/2003 de la Comissió, de 21 de maig de 2003, pel qual s'autoritza provisionalment l'ús del regulador de l'acidesa "àcid benzoic" en l'alimentació animal.
DOCE L 126, 22/5/2003

Directiva 2003/57/CE de la Comissió, de 17 de juny de 2003, per la qual es modifica la Directiva 2002/32/CE del Parlament Europeu i del Consell sobre substàncies indesitjables en l'alimentació animal.
DOCE L 151, 19/6/2003

COMERÇ

(2003/385/CE) Decisió de la Comissió, de 28 de maig de 2003, per la qual es modifica per segona vegada la Decisió

2003/56/CE sobre els certificats sanitaris per a la importació d'animals vius i productes d'origen animal procedents de Nova Zelanda.
DOCE L 133, 29/5/2003

(2003/390/CE) Decisió de la Comissió, de 23 de maig de 2003, per la qual s'estableixen condicions específiques per a la posada en el mercat d'espècies d'animals d'aqüicultura considerades immunes a certes malalties, així com de llurs productes.
DOCE L 135, 3/6/2003

(2003/477/CE) Decisió de la Comissió, de 24 de juny de 2003, per la qual es modifica la Decisió 2002/251/CE amb la finalitat de derogar les mesures de protecció en relació amb els productes de la pesca i de l'aqüicultura importats de Tailàndia.
DOCE L 158, 27/6/2003

SANITAT ANIMAL

(2003/359/CE) Decisió de la Comissió, de 16 de maig de 2003, per la qual s'estableixen requisits per a la prevenció de la influença aviària en aus sensibles en determinats Estats membres.
DOCE L 123, 17/5/2003

(2003/362/CE) Decisió de la Comissió, de 14 de maig de 2003, per la qual es deroga la Decisió 98/399/CE i s'aprova el pla d'eradicació de la pesta porcina clàssica dels porcs senglars a la província de Varese (Itàlia).
DOCE L 124, 20/5/2003

(2003/363/CE) Decisió de la Comissió, de 14 de maig de 2003, per la qual s'aprova el pla d'eradicació de la pesta porcina clàssica dels porcs senglars en determinades zones de Bèlgica.
DOCE L 124, 20/5/2003

Reial Decret 546/2003, de 9 de maig, pel qual s'estableixen disposicions específiques de lluita contra la pesta porcina africana.
BOE nº 123, 23/5/2003

(2003/376/CE) Decisió de la Comissió, de 22 de maig de 2003, que modifica les annexes I i II de la Decisió 2002/304/CE, per la qual s'aproven programes amb vistes a obtenir la qualificació de zones autoritzades i piscifactories autoritzades en zones no autoritzades en relació amb la septicèmia hemorràgica viral (SHV) i la necrosi hematopoiètica infecciosa (NHI).
DOCE L 130, 27/5/2003

(2003/377/CE) Decisió de la Comissió, de 22 de maig de 2003, per la qual es modifica la Decisió 2003/67/CE del Consell, relativa a mesures de protecció contra la malaltia de Newcastle als Estats Units d'Amèrica.
DOCE L 130, 27/5/2003

(2003/394/CE) Decisió de la Comissió, de 23 de maig de 2003, per la qual es modifica la Decisió 2002/677/CE en allò referent als programes de control de les salmonel·les zoonòtiques.
DOCE L 136, 4/6/2003

(2003/423/CE) Decisió de la Comissió, de 26 de maig de 2003, per la qual s'aprova un manual de diagnòstic de la pesta porcina africana.
DOCE L 143, 11/6/2003

(2003/428/CE) Decisió de la Comissió, d'11 de juny de 2003, per la qual s'estableixen mesures addicionals prèvies a l'aixecament de les restriccions aplicables de conformitat amb la Directiva 92/40/CEE del Consell en relació amb la influència aviària.
DOCE L 144, 12/6/2003

(2003/435/CE) Decisió de la Comissió, de 16 de juny de 2003, que deroga la Decisió 2002/182/CE per la qual s'aprova el pla modificat presentat per Àustria per eradicar la pesta porcina clàssica del porcí salvatge a la Baixa Àustria.
DOCE L 149, 17/6/2003

Ordre ARP/273/2003, de 27 de maig, per la qual es declara oficialment un focus d'encefalopatia espongiforme bovina a Catalunya.
DOGC n° 3910, 23/6/2003

Decret 145/2003, de 10 de juny, pel qual es modifica el Decret 395/1996, de 12 de desembre, pel qual s'estableixen

els procediments de notificació de les malalties de declaració obligatòria i brots epidèmics al Departament de Sanitat i Seguretat Social.
DOGC n° 3911, 25/6/2003

(2003/466/CE) Decisió de la Comissió, de 13 de juny de 2003, per la qual s'estableixen els criteris per a la delimitació de zones i l'adopció de mesures oficials de vigilància davant la sospita o la confirmació d'anèmia infecciosa del salmó (AIS).
DOCE L 156, 25/6/2003

(2003/470/CE) Decisió de la Comissió, de 23 de juny de 2003, per la qual s'estableix l'estatut de determinats Estats membres i regions d'Estats membres oficialment indemnes de tuberculosi, brucel·losi i leucosi bovina enzoòtica en relació amb ramats bovins.
DOCE L 156, 25/6/2003

SUBSTÀNCIES

Directiva 2003/39/CE de la Comissió, de 15 de maig de 2003, per la qual es modifica la Directiva 91/414/CEE del Consell a fi d'incloure les substàncies actives propineb i propizamida.
DOCE L 124, 20/5/2003

(2003/370/CE) Decisió de la Comissió, de 21 de maig de 2003, per la qual es permet als Estats membres ampliar les autoritzacions provisionals concedides a les noves substàncies actives iodisulfuró-metil-sodi, indoxacarb, S-metolaclor, virus de la poliedrosi nuclear de *Spodoptera exigua*, tepraloxidim i dimetenamida-P.
DOCE L 127, 23/5/2003

Directiva 2003/62/CE de la Comissió, de 20 de juny de 2003, que modifica les Directives 86/362/CEE i 90/642/CEE del Consell en relació amb els nivells màxims de residus d'hexacnazol, clofentezina, miclobutanil i procloraz.
DOCE L 154, 21/6/2003

Directiva 2003/34/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, per la qual es modifica per vint-i-tresena vegada la Directiva 76/769/CEE del Consell que limita la comercialització i l'ús de determinades substàncies i preparats peril·losos (substàncies classificades com a carcinògenes, mutàge-

nes o tòxiques per a la reproducció - c/m/r).

DOCE L 156, 25/6/2003

Directiva 2003/36/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, per la qual es modifica per vint-i-cinquena vegada la Directiva 76/769/CEE del Consell relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres que limiten la comercialització i l'ús de determinades substàncies i preparats peril·losos (substàncies classificades com a carcinògenes, mutàgenes o tòxiques per a la reproducció - c/m/r).
DOCE L 156, 25/6/2003

ALTRES

Llei 7/2003, de 25 d'abril, de Protecció de la Salut.
BOE n° 126, 27/5/2003

Decret 138/2003, de 27 de maig, pel qual es regulen les funcions i les condicions de formació, d'habilitació i d'autorització del personal de suport a la inspecció veterinària als escorxadors de Catalunya.
DOGC n° 3903, 12/6/2003

Reglament (CE) n° 998/2003 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de maig de 2003, pel qual s'aproven les normes zoosanitàries aplicables als desplaçaments d'animals de companyia sense ànim comercial y es modifica la Directiva 92/65/CEE del Consell.
DOCE L 146, 13/6/2003

Reial Decret 653/2003, de 30 de maig, sobre incineració de residus.
BOE n° 142, 14/6/2003

Reglament (CE) n° 1082/2003 de la Comissió, de 23 de juny de 2003, pel qual s'estableixen determinades disposicions d'aplicació del Reglament (CE) n° 1760/2000 del Parlament Europeu i del Consell en allò referent al nivell mínim de controls que s'han de realitzar en el marc del sistema d'identificació i registre dels animals de l'espècie bovina.
DOCE L 156, 25/6/2003

Ordre SSS/290/2003, de 20 de juny, per la qual es crea el Programa per al desenvolupament del Llibre blanc de les professions sanitàries.
DOGC n° 3914, 30/6/2003

CURSOS, MÀSTERS I POSTGRAUS

Valladolid

Curs d'extensió universitària en Homeopatia Veterinària
Dates: setembre 2003
Organitza: Facultat de Medicina, Universitat de Valladolid
Informació: Tel. 94 602 23 29

Valdeolmos, Madrid

XII Curs Internacional sobre Malalties Exòtiques Animals
Dates: 3 al 28 de novembre de 2003
Organitza: Centro de Investigación en Sanidad Animal (CISA)
Informació: Esther Blanco.
Tel. 91 620 23 00. E-mail: blanco@inia.es

FIRES, JORNADES I CONGRESSOS

Heraklion, Creta, Grècia

5è. Simposi Int. sobre epidemiologia i control dels patògens transmesos per via alimentària en la carn de porc

Dates: de l'1 al 4 d'octubre de 2003
Informació: Triaena Tours & Congress
E-mail: congress@triaenatours.gr

Sevilla

38è. Congrés Nacional d'AVEPA
Dates: del 10 al 12 d'octubre de 2003
Informació: www.avepa.org

Jerez, Cadis

4rt. Seminari ANEMBE de Producció de Vacú de Carn
Dates: 17 i 18 d'octubre de 2003
Informació: Tel. 985 208 316
www.anembe.com

Barcelona

SIZOO 2003
Dates: del 23 al 26 d'octubre de 2003
Organitza: Fira de Barcelona
Informació: www.sizoo.com

Sant Sebastià i Bilbao

8è Congrés d'Història de la Veterinària
Dates: 24 i 25 d'octubre de 2003
Organitza: Associació Basca d'Història de la Veterinària

Informació: gipuzkoa@colvet.es

Porto Alegre, Brasil

9a. Conferència Mundial sobre Producció Animal
Dates: del 26 al 31 d'octubre de 2003
Informació: Prof. Sergio Nicolaiewsky
E-mail: wcap.2003@ufrgs.br

Múrcia

I Congrés Internacional de Benestar Animal
Dates: del 2 al 4 de desembre de 2003
Organitza: Col·legi de Veterinaris de Múrcia (COVM)
Informació: COVM. Tel. 968 236 458.
e-mail: murcia@colvet.es

PREMIS

Premis del Centre Militar de Veterinària, amb motiu de les VIII Jornades Científiques d'aquest organisme (Madrid, 28 i 29 d'octubre de 2003)
Data límit de presentació de treballs: 5 de setembre de 2003
Informació: Tel. 91 509 1000 ext. 2541

SERVEIS DEL COL.LEGI

TAULER D'ANUNCIS

SERVEI	HORARI	TELÈFON / E-MAIL
COL·LEGI DE TARRAGONA		
Secretaria, Biblioteca i Internet	dilluns a divendres de 9 a 13h. (horari d'estiu)	977 211 189 covt@tinet.org
COL·LEGI DE BARCELONA		
Secretaria	dilluns a divendres de 9 a 20 h.	932 112 466 ext. 20, 21 depadm@covb.es info@covb.es
Apropem - Borsa de Treball	dilluns a divendres d'11 a 14h. i de 16 a 18h.	932 112 466 ext. 34 apropem@covb.es
Medicorasse	dilluns a divendres de 10 a 14h. i de 16 a 18h. (excepte dimarts)	932 112 466 ext. 26 medicorasse@covb.es
Assessoria jurídica	dimarts de 17 a 20h.	932 112 466 ext. 26 depjuridic@covb.es
COL·LEGI DE GIRONA		
Secretaria	dilluns a divendres de 9.30 a 13.30h. i de 16.30 a 20.30h.	972 20 00 62 colvetgi@grn.es

• **Es traspasa** clínica veterinària en zona alta de Barcelona. Equipada amb Rx, aire condicionat, perruqueria. 70 m2. Molt maca. Bones condicions. Trucar al tel. 93 162 69 82 de 14,30 h a 16,45 h o al 609 41 56 56.

Avis: per garantir la vigència dels anuncis d' aquesta secció, només es publicaran una vegada. Els anunciants que vulguin aparèixer en edicions posteriors de la revista ho hauran de comunicar expressament a l'editor, David Quesada (premsa@covb.es)

AVANÇAMENT VETERINARIS • 74

- El futur dels parcs zoològics
- Especial SIZOO 2003

Rumalata

El almidón en la dieta
ya no es un problema

*La alternativa al uso
de antibióticos ionóforos*

NOREL & NATURE
N U T R I C I O N

A mi me gusta **Drontal**

Porque lo más importante es estar sano

- Drontal es **Prevención** gracias a su auténtico amplio espectro contra los parásitos intestinales.
- Drontal es **Experiencia en su Eficacia y Seguridad** como atestiguan miles de profesionales de la salud animal en todo el mundo.
- Drontal es **Concienciación y Apoyo a la prescripción** gracias a la campaña que Bayer viene realizando en los principales medios de comunicación.

Drontal para gatos. Composición: Cada comprimido contiene: Embonato de pirantel 230,0 mg (80 mg de pirantel base); Praziquantel 20,0 mg. Indicaciones: Tratamiento de infestaciones mixtas por vermes redondos y planos (nematodos y cestodos). Especies de destino: gatos. Posología: 1 comprimido por 4 kg de peso corporal. Contraindicaciones: Hasta que no se hayan efectuado suficientes estudios sobre el producto, no se empleará Drontal durante la gestación. Efectos secundarios: Ninguno conocido. Presentaciones: Estuches con 2 y 20 comprimidos. Registro nº: 1098 ESP. Fabricado por Bayer AG Leverkusen (Alemania). Registrado y distribuido por Quimica Farmacéutica Bayer, S.A. División Sanidad Animal (AH). Calabria, 268 08029 Barcelona Tel. 93 495 65 00 Fax 93 495 68 76

www.bayervet.net - www.singusanos.com